Bazylika OO. Bernardynów w Leżajsku

22 czerwca - 24 sierpnia 2015 r.

Dyrektor Artystyczny - prof. Józef Serafin

PATRONAT HONOROWY

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

PATRONAT HONOROWY

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Mecenat Festiwalu

O. Jarosław Kania	Prowincjał Zakonu OO. Bernardynów
O. dr Efrem Obruśnik	Dyrektor Muzeum Prowincji Ojców Bernardynów
Krzysztof Żyrek	Dyrektor Browaru w Leżajsku
Paweł Prządka	Prezes Zarządu PGE Obrót S.A.
Iwona Sierżęga	Prezes Zarządu Elektrociepłowni Nowa Sarzyna Sp. z o.o.
Władysław Albrycht	Prezes Zarządu MZK Leżajsk Sp. z o.o.
Jerzy Sidor	Prezes Zarządu HORTINO ZPOW w Leżajsku Sp. z o.o.
Antoni Sałek	Prezes Spółdzielni Mieszkaniowej w Leżajsku
Heinrich Steinbrecher	Prezes Zarządu BMF Polska Sp. z o.o
Edvinas Katilius	Prezes Zarządu Philip Morris Polska i Kraje Bałtyckie
Marta Zajko	Prezes Zarządu Stare Miasto Park Sp. z o.o

Maria i Eugeniusz Argasińscy

KOMITET ORGANIZACYJNY XXIV MIĘDZYNARODOWEGO FESTIWALU MUZYKI ORGANOWEJ I KAMERALNEJ W LEŻAJSKU

Ireneusz Stefański	Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego, Burmistrz Leżajska
O. dr Joachim Ciupa	Gwardian Klasztoru i Kustosz Sanktuarium w Leżajsku
Marek Śliż	Starosta Leżajski
Krzysztof Sobejko	Wójt Gminy Leżajsk
Jerzy Paul	Burmistrz Miasta i Gminy Nowa Sarzyna
Ireneusz Wołek	Dyrektor Biura Organizacyjnego Festiwalu, Dyrektor Miejskiego Centrum Kultury w Leżajsku

O Festiwalu słów kilka ...

Kolejny raz zapraszamy do Leżajska - naszego uroczego miasteczka nad Sanem miłośników muzyki klasycznej. Okazją ku temu jest XXIV edycja Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej.

Głównym celem Festiwalu jest promowanie i wspieranie twórczości artystycznej oraz popularyzacja muzyki organowej i kameralnej znanych kompozytorów.
Leżajski Festiwal wpisany jest na stałe w kalendarz imprez kulturalnych zarówno regionu jak i całego kraju. Koncerty odbywają się w poniedziałki w ciągu trzech miesięcy (czerwiec, lipiec, sierpień) w Bazylice OO. Bernardynów na znajdujących się tam bezcennych organach. Organy wraz z Bazyliką i Klasztorem zostały wpisane przez Prezydenta RP na listę Narodowych Pomników Historii. Muzyka, która rozbrzmiewa w tym zabytkowym i niepowtarzalnym miejscu przypomina nam o wspólnej odpowiedzialności za dziedzictwo, jakie pozostawili nam przodkowie i o możliwościach, jakie niesie jego wykorzystanie dla dobra naszej społeczności. Koncerty gromadzą rzesze miłośników różnych gatunków muzyki - nie tylko poważnej. Corocznie organizatorzy zapraszają światowej sławy muzyków prezentujących najwyższy poziom artystyczny.
Historia festiwalu nie jest może zbyt długa, ale na pewno barwna. O pełniejszym wykorzystaniu możliwości zabytkowych, leżajskich organów myślało wielu ludzi, zarówno leżajszczan, jak i znawców oraz miłośników muzyki organowej. Plany i marzenia zmaterializowały się w roku 1992, dzięki staraniom muzykologów Jacka Krysy i Piotra Jackowskiego. Pierwszy leżajski festiwal odbył się w tymże roku w ramach II Koncertów Organowych Stalowa Wola.

Podobny charakter organizacyjny miał drugi festiwal w 1993r. Koncerty w bernardyńskiej bazylice odbywały się w ostatni piątek lipca i piątkowe wieczory sierpnia.
Trzecia edycja festiwalu odbyła się w ramach VII Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej Radom-Orońsko 1994. Wykonawców festiwalowa publiczność mogła oklaskiwać w poniedziałkowe letnie wieczory. Zmiana patrona imprezy i włączenie jej do festiwalu radomskiego związana była z nawiązaniem współpracy ze znanym

organistą reprezentującym Fundację im. Mikołaja z Radomia Robertem Grudniem. Artysta ten, chętnie koncertując na leżajskich organach związał się

z festiwalem na kilka najbliższych lat zostając jego dyrektorem w 1995 r.
Stanowiska kierowników artystycznego i organizacyjnego zajmowali odpowiednio o. Wiktoryn Jacek Krysa oraz Piotr Jackowski. Kolejnym festiwalom towarzyszyły recitale organizowane w pobliskich miastach: w Stalowej Woli, Mielcu, Sokołowie Małopolskim, Nisku oraz

Kalwarii Zebrzydowskiej.
Od 1997 r. leżajski festiwal jest samodzielną imprezą wpisaną w kalendarz najważniejszych wydarzeń

artystycznych w kraju. W roku 2002 nastąpiła zmiana na stanowisku dyrektora festiwalu. Miejsce Roberta Grudnia zajął wielokrotny gość festiwalu, profesor Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, a jednocześnie kierownik i profesor Katedry Organów Akademii w Krakowie, Józef Serafin. Profesor Serafin otwiera

poczet znakomitych, światowej sławy muzyków biorących udział w koncertach festiwalowych, wśród których podziwiać mogliśmy m.in. Wiesława Ochmana, Aleksandrę Stokłosę, Edytę Geppert, Jerzego Maksymiuka, Konstantego Andrzeja Kulkę, Teresę Żylis-Gara, Chór Chłopięcy i Męski PFP „Poznańskie Słowiki" pod dyrekcją Stefana Stuligrosza, Orkiestrę Filharmonii Rzeszowskiej, Orkiestrę Symfoniczną Filharmonii Świętokrzyskiej, Orkiestrę Koncertową Wojska Polskiego

im. S. Moniuszki, zespół Affabre Concinui, Urszulę Dudziak, Chór Męski „Oktoich" działający przy Cerkwi Prawosławnej św. św. Cyryla i Metodego we Wrocławiu, Grupę Dętą Filharmonii Krakowskiej i Radiowej Orkiestry Symfonicznej w Krakowie, Adama Zagajewskiego, Joachima Grubicha, Jerzego Artysza, Andrzeja Chorosińskiego, Juliana Gembalskiego, Jerzego Główczewskiego, Józefa Skrzeka, Kwartet Jazzowy Piotra Barona, Artystów „Piwnicy Pod Baranami", Włodek Pawlik Trio i wielu innych. Zagranicznymi gośćmi

festiwalu byli m.in. Yoshiko Hara, Georgij Agratina, Wolfgang Panhofer, Kaoru Hiyama, Markus Linder, Robert Wallace, Tercja Pikardyjska, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Tomsku, Zespół Opery Lwowskiej, Jan Walraven, Loes van Langer.

Organizatorzy festiwalu z wielką starannością przygotowują corocznie program festiwalu dbając o jego wysoki poziom artystyczny. Zaproszenie tylu znakomitych muzyków nie byłoby możliwe gdyby nie wyjątkowość bazyliki z jej słynnymi barokowymi organami bezcennym skarbem naszej narodowej kultury, miejsca festiwalowych koncertów oraz leżajskiego klasztoru oo. Bernardynów.

O randze Festiwalu może świadczyć fakt, iż od jedenastu lat odbywa się on pod honorowym patronatem Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Couple of words about Festival… It is the next time when we have honour to invite the lovers of classical music to Lezajsk our charming town by the river of San. The opportunity for that is the 24th edition of the International Festival of Organ and Chamber Music.

The main purpose of Festival is to promote and support the creative activity and popularization of organ and chamber music written by well-known composers.
Lezajsk Festival is permanently written into the calendar of cultural events of this region as well as of the whole country. The concerts take place on very Monday within the period of three months (June, July, August)in the Bernardine's Basilica on

invaluable organs. Those organs together with the Basilica and Monastery are written by the President of Poland into the list of the National Monuments of History. Music that is played in this historic and inimitable place is reminding us about our common responsibility for the heritage which is left by our ancestors and about the possibilities which are brought by using it for the good of our community. Concerts gather many lovers of different kinds of music- not only classical. Every year the organizers invite world famous musicians who present the highest artistic standard.

Maybe the history of this festival is not too long but for sure it is very interesting. Many people were thinking about better use of the Lezajsk historic organs, there were not only people from Lezajsk but also experts and lovers of organ music. The planes and dreams came true in 1992nd thanks to the lots of efforts of two musicologists Jacek Krysta and Piotr Jackowski.

The first Lezajsk festival took place in this year as a part of the 2nd Organ Concerts- Stalowa Wola.
The second festival in 1993rd was organized in similar way. The

concerts in Bernardine's Basilica were organized on the last Friday of July and Friday's evenings of August.
The third edition took place in 1994th as part of 7th International Festival of Organ and ChamberMusic Radom-Oronsko. Festival audience could applaud the performers on summer Monday's evenings. The change of the patron of this event and joining it to the Radom events was the result of coming into contact with well-known organist representing Foundation of Nicolas from Radom-Robert Grudzien. This artist was often giving concerts of Lezajsk organs and joined the festival for the next few years and became its director in 1995th.

The position of artistic and organizational director was occupied by father Wiktoryn Jack Krysta and Peter Jackowski. Next festivals were accompanied by recitals organized in neighbourhood towns, such as: Stalowa Wola, Mielec, Sokolow Malopolski, Nisko and Kalwaria Zebrzydowska.
Since 1997th Lezajsk festival is separate event written into the calendar of the most important cultural events in the country. In 2002nd took place a change in the position of the director of the festival. The artistic director who was Robert Grudzien was replaced by Josef Serafin, who for many times was guest of this festival, the professor of F. Chopin Music Academy in Warsaw and at the same time the director and professor of the Cracow University Chair of Organs. Professor Serafin is the one who opens the list of great, world-known musicians that took part in the festival concerts among whom we could have admire: Wieslaw Ochman, Aleksandra Stoklosa, Edyta Geppert, Jerzy Maksymiuk, Konstanty Andrzej Kulka, Teresa Zylis-Gara, Boyhood and Manhood Choir PFP "Poznan Slowiki" conducted by Stefan Stuligrosz, the Orchestra of Rzeszow Philharmonic, Symphony Orchestra of Swietokrzyska Philharmonic, S. Moniuszko Concert Orchestra of Polish Army, Affabre Concinui band, Ursula Dudziak, Male Choir „Oktoich" acting besides Saint Cyril and Methodius Orthodox Church in Wroclaw, the Brass Band of Cracow Philharmonic and Radio Symphonic Orchestra in Cracow, Adam Zagajewski, Joachim Grubich, Jerzy Artysz, Andrzej Chorosinski, Julian Gembalski, Jerzy Głowczewski, Józef Skrzek, Peter Baron Jazz Quartet, Włodek Pawlik Trio, the Artist of "Piwnica pod Baranami" and many others. The foreign guest of the festival were among many others: Yoshiko Hara, Georgij Agratina, Wolfgang Panhofer, Kaoru Hiyama, Markus Linder, Robert Wallace, Pikardyjska Mediant, Symphonic Orhestra of Tomsk Philharmonic, Lwow Opera Band, Jan Walraven, Loes van Langer.

The organizers of the festival are carefully preparing every year festival programme looking after its high artistic standard. The invitation of so many splendid musicians would not be possible if not for the uniqueness of basilica with its famous baroque organs-invaluable treasure of our national culture, the place of festival concerts and Lezajsk Bernardine's Monastery.
The fact that the Minister of Culture and National is honourable patron of this festival for the last eleven years can prove the highest range of Lezajsk Festival.

ein paar Worte zum Festival …

Wir möchten wieder einmal die Liebhaber der klassischen Musik nach Leżajsk, unser reizvolles Städtchen am Fluss San, einladen . Eine Gelegenheit dazu bietet die 24. Auflage des Internationalen Orgel- und Kammermusikfestivals .

Das Hauptziel des Festivals ist Förderung und Unterstützung der künstlerischen Schaffung und Popularisierung der Orgel- und Kammermusik von bekannten Komponisten.

Das Orgel- und Kammermusikfestivals in Leżajsk ist seit langem ein fester Bestandteil des Programms der Kulturveranstaltungen in der Region und in ganz Polen. Die Konzerte finden in den drei Sommermonaten (Juni, Juli, August)in der Bernhardiner-Basilika auf der dortigen einzigartigen Orgel, jeweils montags, statt. Die Orgel samt der Basilika und dem Bernhardinerkloster wurden vom Präsidenten der Republik Polen in die Liste der Nationalen Kulturdenkmäler aufgenommen. Die Musik, die an diesem historischen und einmaligen Ort ertönt, lässt uns an unsere gemeinsame Verantwortung für das Erbe unsrer Vorfahren und die Möglichkeiten erinnern, die seine Nutzung für das Wohl unserer Gemeinschaft mit sich bringt. Die Konzerte werden zahlreich durch die Musikliebehaber nicht nur Klassikfans - besucht.

Die Veranstalter laden jedes Jahr weltberühmte Musiker ein, die dem Publikum die Konzerte vom höchsten künstlerischen Niveau bieten.

Die Geschichte des Festivals ist zwar nicht lang, aber sicherlich sehr abwechslungsreich. Über die angemessene Nutzung der Möglichkeiten der historischen Orgel von Leżajsk haben viele Einwohner Leżajsk sowie zahlreiche Kenner und Liebhaber der Orgelmusik gedacht. Ihre Pläne gingen 1992 dank den Bemühung von zwei Musikwissenschaftlern - Jacek Krysa i Piotra Jackowski in Erfüllung. Das erste Orgel- und Kammermusikfestivals Leżajsk fand in demselben Jahr im Rahmen der Veranstaltungsreihe 2. Orgelkonzerte Stalowa Wola statt.

Einen ähnlichen Charakter hatte 1993 die zweite Auflage des Festival. Die Konzerte in der Bernhardiner-Basilika fanden am letzten Julifreitag und im August- jeweils freitags abends statt. .

Die dritte Auflage des Festivals fand im Rahmen des 7. Internationalen Orgel- und Kammermusikfestivals Radom-Orońsko 1994 stat. Die Künstler gaben die Konzerte den ganzen Sommer durch montags abends statt. Die Änderung der Schirmherrschaft und der Anschluss an das Festival von Radom hing mit der Aufnahme der Zusammenarbeit mit dem bekannten Orgelspieler Robert Grudzien zusammen, der die Mikołaj von Radom Stiftung vertrat. Dieser Künstler, der sehr gerne auf der Orgel von Leżajsk konzertierte, arbeitete dann eng mit den Festivalveranstaltern als Festivaldirektor bis 1995 zusammen.

Weitere künstlerische und organisatorische Leiter des Festivals waren Pater Wiktoryn Jacek Krysa und Piotr Jackowski. Die folgenden Auflagen des Festivals waren durch Orgelkonzerte in den nahe gelegenen Städten: Stalowa Wola, Mielec, Sokołow Małopolski, Nisko und Kalwaria Zebrzydowska begleitet.

Seit 1997 ist das Orgel- und Kammermusikfestival in Leżajsk eine selbständige Veranstaltung, die inzwischen zu den wichtigsten Kulturereignissen in Polen geworden ist. 2002 erfolgte der Wechsel des Festivaldirektors. Den Posten von Robert Grudzien übernahm der mehrmalige Festivalbesucher Józef Serafin, Professor an der Chopin-Musikakademie in Warschau und zugleich der Leiter und Professor am Lehrstuhl für Orgelmusik an der Musikakademie in Krakau. Herr Professor Serafin steht am Anfang einer ganzen Reihe von hervorragenden weltberühmten Musikern, die an den Festivalkonzerten teilnehmen. Die Zuhörer bewunderten in Leżajsk u.a.: Wiesław Ochmana, Aleksandra Stokłosa, Edyta Geppert, Jerzy

Maksymiuk, Konstanty Andrzej Kulka, Teresa Żylis-Gara, Knaben- und Männerchor der Staatlichen Philharmonie Posen „Posener Nachtigallen“ unter der Leitung von Stefan Stuligrosz, Orchester der Philharmonie Rzeszow, Sinfonieorchester der der Heiligkreuz- Philharmonie, S.- Moniuszko- Konzertorchester der Polnischen Armee, das Ensemble „Affabre Concinui“, Urszula Dudziak, Männerchor „Oktoich” der orthodoxen Kirl- und Method- Kirche in Wrocław, Blasinstrumentengruppe der Krakauer Philharmonie und des Symphonieorchesters des Krakauer Rundfunks, Adam Zagajewski, Joachim Grubich, Jerzy Artysz, Andrzej Chorosiński, Julian Gembalski, Jerzy Główczewski, Józef Skrzek, Piotr Baron Jazz Quartett, Włodek Pawlik Trio, Künstler des Krakauer Kabaretts „Piwnica Pod Baranami” u.v.a. Zu den ausländischen Festivalgästen gehören u.a.: Yoshiko Hara, Georgij Agratina, Wolfgang Panhofer, Kaoru Hiyama, Markus Linder, Robert Wallace, Tercja Pikardyjska, Symphonierochesters der Philharmonie Tomsk, Künstler der Lemberger Oper, Jan Walraven, Loes van Langer.

Die Veranstalter bereiten jedes Jahr das Festivalprogramm mit großer Sorgfalt vor und sorgen für sein hohes künstlerisches Niveau. Dass es überhaupt möglich war, so viele weltberühmte Künstler einladen zu können, verdanken wir der Einmaligkeit der Bernhardinerbasilika mit ihrer berühmten Orgel einem unschätzbaren Schatz des polnischen Kulturerbes- und dem Bernhardinerkloster.

Ein weiterer Beweis für den hohen Rang des Orgel- und Kammermusikfestivals in Leżajsk ist es, dass es seit elf Jahren unter der Schirmherrschaft des Ministers für Kultur und Nationales Erbe veranstaltet wird.

Szanowni Państwo,

Mam wielki zaszczyt zaprosić na kolejną, dwudziestą czwartą już edycję Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej w Leżajsku.

Wieloletnią tradycją Festiwalu jest goszczenie artystów światowej sławy - podobnie będzie w tym roku. Podczas dziesięciu poniedziałkowych koncertów będziemy mieli możność obcowania z muzyką wielkich kompozytorów w wykonaniu najznamienitszych mistrzów.

Leżajska Bazylika, miejsce festiwalowych koncertów, urzekająca monumentalnością, barokowym wyposażeniem i brzmieniem leżajskich organów, pozwala łączyć doznania estetyczne z rozmiłowaniem w muzyce.

Niech mi będzie wolno przy tej okazji złożyć serdeczne podziękowania wszystkim, którzy uczestniczyli w przygotowaniu tegorocznego Festiwalu: przede wszystkim organizatorom i darczyńcom, dzięki którym to wydarzenie artystyczne może się ziścić już po raz dwudziesty czwarty.

Zachowuję nadzieję, że tegoroczny Festiwal przysporzy nam wielu niezapomnianych wrażeń artystycznych, zaś żywe wspomnienia koncertów skłonią Państwa do częstszego odwiedzania naszego miasta z jego Maryjnym Sanktuarium.

Burmistrz Leżajska
Ireneusz Stefański
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego

Szanowni Państwo,

Piękno wiosennego krajobrazu, oraz dźwięki płynące z otaczającego nas świata natury, dają sygnał, aby znowu zatopić się w brzmieniach muzyki na światowym poziomie, dlatego poczytuję sobie za zaszczyt zaprosić Was na kolejną edycję Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej w leżajskiej Bazylice. Już po raz 24 będziemy mieli przyjemność spotykać się wspólnie przy leżajskich organach na tym wyjątkowym wydarzeniu kulturalnym. Festiwal stanowi stały punkt w programie działania naszego Sanktuarium, ale przede wszystkim utrwalił się w sercach bardzo wielu ludzi, którzy tak licznie przybywają w letnie poniedziałki, aby wsłuchać się w utwory wielkich mistrzów.
Od wielu miesięcy organizatorzy wraz z Dyrektorem Artystycznym, którym jest pan prof. Józef Serafin, pracują nad odpowiednim repertuarem i doborem artystów. Podobnie jak w latach poprzednich zaszczycą nas swoją obecnością wspaniali wykonawcy polscy i zagraniczni.
Tegoroczny Festiwal zainaugurujemy wspaniałym koncertem organowym połączonym z „Nieszporami Ludźmierskimi". Będzie to na pewno wielkie wydarzenie, które wprowadzi nas w kolejne dziewięć poniedziałków, wypełnionych muzyką. Jestem bardzo wdzięczny za wielkie serce i zaangażowanie wielu osób, które od lat pracują nad kolejnymi edycjami naszego Festiwalu. Ukłon i uznanie należy się wszystkim Sponsorom, którzy po raz kolejny wsparli tę jakże wartościową inicjatywę.
Jako Kustosz Leżajskiego Sanktuarium bardzo się cieszę, że będę miał przyjemność po raz kolejny gościć Państwa w tym niezwykłym rezerwuarze piękna, jaki stanowi Bazylika z jej barokowym instrumentem.
Wszystkim, którzy przybędą na koncerty życzę głębokich i niezapomnianych wrażeń.

O. dr Joachim Wiesław Ciupa OFM
Kustosz Sanktuarium w Leżajsku

KALENDARZ KONCERTÓW
BAZYLIKA OJCÓW BERNARDYNÓW
22 czerwca - 24 sierpnia 2015r.

22 czerwca
godz. 19.00

KONCERT INAUGURACYJNY
recital organowy:
Marek Smoczyński
oraz
Oratorium „Nieszpory Ludźmierskie" Jana Kantego Pawluśkiewicza do słów Leszka Aleksandra Moczulskiego
w wykonaniu Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Podkarpackiej, Chóru Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz solistów:
Hanny Banaszak, Beaty Rybotyckiej,
Elżbiety Towarnickiej, Grzegorza Turnaua,
Zbigniewa Wodeckiego i Jacka Wójcickiego.
Dyrygent - Rafał Jacek Delekta

29 czerwca
godz. 19.00

recital organowy:
Jan Bokszczanin
część kameralna:
Robert Majewski - trąbka, flugelhorn

6 lipca
godz. 19.00

Trio Mulieres:
Magdalena Frąckiewicz - organy, fortepian
Dorota Pliszka - wiolonczela
Marta Gołębiewska - klarnet

13 lipca
godz. 19.00

recital organowy:
Mateusz Rzewuski
część kameralna:
Elżbieta Towarnicka - sopran

20 lipca
godz. 19.00

recital organowy:
Andrzej Chorosiński
Część kameralna:
Anna Piechura - Gabryś - harfa

27 lipca
godz. 19.00

recital organowy:
Hans Fagius (Szwecja)

3 sierpnia
godz. 19.00

recital organowy:
Luca Scandali (Włochy)
część kameralna:
Jadwiga Skwierz-Sakakibara (Japonia/Polska) - sopran
Kota Ito (Japonia) - tenor
Krystian Krauz - fortepian

10 sierpnia
godz. 19.00

recital organowy:
Józef Serafin - dyrektor artystyczny Festiwalu
część kameralna:
Krzysztof Jakowicz - skrzypce

17 sierpnia
godz. 19.00

recital organowy:
Ulrik Spang - Hanssen (Dania)

24 sierpnia
godz. 19.00

KONCERT FINAŁOWY
recital organowy:
Jarosław Wróblewski
Część kameralna:
Camerata Cracovia:
Marta Trybulec - sopran
Adrianna Bujak - sopran
Marek Skrukwa - gamba
Dmytro Hubjak - bandura, bas
Ireneusz Trybulec - lutnia, kierownictwo

PONIEDZIAŁEK
22 CZERWCA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Recital organowy:
Marek Smoczyński

PROGRAM:

Jan Sebastian Bach - Toccata concertante C-dur
Georg Muffat - Passacaglia
Jan Sebastian Bach - Passacaglia c-moll

Oratorium „Nieszpory Ludźmierskie”
Jana Kantego Pawluśkiewicza
do słów Leszka Aleksandra Moczulskiego
w wykonaniu Orkiestry Symfonicznej
Filharmonii Podkarpackiej, Chóru Wydziału Muzyki
Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz solistów:
Hanny Banaszak
Beaty Rybotnickiej
Elżbiety Towarnickiej
Grzegorza Turnaua
Zbigniewa Wodeckiego
Jacka Wójcickiego
Dyrygent – Rafał Jacek Delekta

KONCERT INAUGURACYJNY

Marek Smoczyński
Urodzony w 1991 roku w Warszawie. Student piątego roku na Uniwersytecie Muzycznym F. Chopina w Warszawie, w klasie prof. Józefa Serafina i dra Jarosława Wróblewskiego. W roku 2010 podjął studia na UMFC w klasie prof. Magdaleny Czajki, z którą współpracował do momentu uzyskania dyplomu licencjata z oceną celującą. Brał udział w licznych kursach mistrzowskich prowadzonych m.in.. przez profesorów: L. Lohmanna, J. Grubicha, W. Zerera, M. Radulescu, J. Gembalskiego i M. Schmedinga. Jest laureatem Międzyszkolnego Konkursu Organowego w Olsztynie (2009 - II nagroda), Konkursu Muzyki Organowej w Rumii (2011 - IV nagroda) i Ogólnopolskiego Konkursu Organowego w Krakowie (2013 - I nagroda). W ramach międzynarodowego programu wymiany studentów przebywał w klasie prof. A. Gasta w Musikhochschule w Lubece.

Oratorium „Nieszpory Ludźmierskie”

fot. Anna Wiech

Nieszpory Ludźmierskie” to cykl psalmów w tłumaczeniu Leszka Aleksandra Moczulskiego, które obudziły w Janie Kantym Pawluśkiewiczu prawdziwą eksplozję muzyki wielce emocjonalnej, lecz podanej niezwykle prostymi środkami muzycznymi. Najistotniejszym elementem jest przeznaczenie warstwy wokalnej dla sześciu diametralnie różnych głosów i osobowości. Premierowa obsada (Towarnicka, Banaszak, Rybotycka, Wodecki, Wójcicki i Turnau) jest do dziś ansamblem niedoścignionym, gdyż dopracowanie ostatecznego efektu interpretacyjnego w fazie prób przedpremierowych wywarło coś w rodzaju pozytywnego „piętna” i identyfikuje poszczególne

psalmy z konkretnymi głosami. Warstwa orkiestrowa może zadziwić prostotą instrumentacyjną kilka instrumentów dętych i kwintet smyczkowy. Pawluśkiewicz potrafił jednak mistrzowsko operować takim zespołem nadając poszczególnym psalmom diametralny różny klimat od solistycznego tria w utworze pierwszym, aż do monumentalnego tutti w „Gdy otwieram oczy". Jak bardzo istotna jest dla kompozytora kwestia atmosfery, świadczy powierzenie deklaracji sensu miłości jedynie soliście i fisharmonii. Całość dopełnia chór mając funkcję zarówno wiodącą jak i uzupełniającą. Emocjonalny sposób podania sensu psalmów, równie emocjonalna muzyka, zaangażowanie wykonawców sprowokowane oboma tymi czynnikami powodują, że każde wykonanie porusza słuchaczy. Obojętnie czy to jest mały kościółek w Ludźmierzu, czy Bazylika Mariacka w Gdańsku. Pawluśkiewicz jest w „Nieszporach" w pełni sobą. Jest rozpoznawalny, ale wbrew jego deklaracjom nie można tu jego muzyki nazwać „big bitową". Właśnie w tym utworze, pierwszym z cyklu oratoriów, wyodrębnia się nowa pawluśkiewiczowska stylistyka. Poddaje syntezie wszystko to, co do tej pory napisał. Na tej bazie powstaje idiom, który łączy w sobie folkowe, rytmiczne i melodyczne odniesienia, piosenkarską prostotę wypowiedzi, ale też ewidentne wpływy muzyki tzw. klasycznej. To wielka przyjemność zanurzać umysł i ręce dyrygenta w tej jedynej w swoim rodzaju tkance pełnej ważnych treści, żaru i emocji.
Rafał Jacek Delekta

„Nieszpory Ludźmierskie" wykonywane już były wiele razy około 115, czy więcej nie „doliczyłam" się. Jan Kanty stworzył piękne dzieło, które opiera się czasowi! Koncerty zbliżyły nas, wykonawców. Kiedy spotykamy się po raz kolejny by śpiewać, czujemy między sobą więź. Zadzierzgnęły się przyjaźnie, solidarność, wspólne przeżywanie muzyki. Nie było koncertu bez bisów to nie przechwalanki! Publiczność dodaje nam skrzydeł. I te piękne wnętrza świątyni z uduchowioną atmosferą! Jestem wdzięczna Janowi

fot. Anna Wiech

Kantemu za powierzenie mi jednej z partii solowych w „Nieszporach Ludźmierskich". Janie, pozdrawiam Cię serdecznie i mam nadzieję, że jeszcze wiele przed nami takich wzruszeń!
Elżbieta Towarnicka

Jan Kanty Pawluśkiewicz
Kompozytor muzyki teatralnej, filmowej oraz piosenek, a także malarz specjalizujący się w technice żel-art. Urodził się w Nowym Targu. Absolwent średniej szkoły muzycznej oraz Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej. Współzałożyciel kabaretu Anawa (1966), który z czasem przerodził się w zespół muzyczny z wokalistą Markiem Grechutą oraz licznymi instrumentalistami, wśród nich: Markiem Jackowskim (gitara), Jackiem Ostaszewskim (flet) i Zbigniewem Wodeckim (skrzypce). W 1972 r. wokalistą został Andrzej Zaucha, a po reaktywowaniu zespołu (dzięki wstawiennictwu Danuty Grechutowej i Sylwii Pawluśkiewicz) w 1974 r. ponownie Marek Grechuta. Wykonawcami piosenek Jana Kantego Pawluśkiewicza byli m.in.: Hanna Banaszak, Sebastian Karpiel-Bułecka, Renata Przemyk, Janusz Radek, Maryla Rodowicz, Beata Rybotycka, Ryszard Rynkowski, Irena Santor, Justyna Steczkowska, Anna Szałapak, Grzegorz Turnau i Zbigniew Wodecki. Kompozytor wielu form muzycznych, w tym: musicalu „Szalona lokomotywa" (1977), opery „Kur zapiał" (1984), koncertu „Apimondia Mater" (1987),

„Opery żebraczej” (1991), oratorium „Nieszpory Ludźmierskie” (1992), poematu symfonicznego „Harfy Papuszy” (1994), koncertu „Amat vita” (1998), misterium „Droga, miłość, życie” (1999), oratorium „Ogrody Jozafata” (2002), koncertu fortepianowego „Liściany kolczyk” (2005), misterium „Przez tę ziemię przeszedł Pan” (2005), oratorium „Weneckie opowieści o piekle i raju” (2008), oratorium „Radość Miłosierdzia” (2009), czy koncertu klarnetowego „Karossa/Carossa” (2013). Przy większych formach współpracuje z wybitną polską sopranistką Elżbietą Towarnicką, a także z Andrzejem Biegunem, Gwendolyn Bradley, Marzeną Michałowską, Andriejem Skhurhanem i Bożeną Zawiślak-Dolny. Jego kompozycje prowadzone były przez dyrygentów tej klasy co Mirosław Błaszczyk, Sławomir Chrzanowski, Rafał Jacek Delekta, Wojciech Michniewski, a poza krajem:prezentowane w Kanadzie, Portugalii i USA. W dorobku artysty ważne miejsce zajmuje także komponowanie muzyki filmowej oraz wieloletnia współpraca z Tomaszem Zygadło [„Rebus” (1977), „Ćma” (1980), „Odwet” (1982)], i Kazimierzem Kutzem [„Zawrócony” (1994), „Pułkownik Kwiatkowski” (1995)]. Stworzył także muzykę do filmów Feliksa Falka [„Wodzirej” (1977), „Szansa” (1979),
„Idol” (1984), 1984 Bohater roku (1986)] Agnieszki Holland [„Gorączka” (1980), „Kobieta samotna” (1981)], Krzysztofa Kieślowskiego [„Krótki dzień pracy” (1981)], Marty Meszaros „Córy szczęścia” (1999), „Mała Vilma” (2000)], Joanny Kos-Krauze i Krzysztofa Krauze „Papusza” (2013) – nagroda za najlepszą muzykę podczas 38. Festiwalu Filmowego w Gdyni]. Laureat Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Krakowie (1975), Festiwalu Twórczości Telewizyjnej (1992) oraz Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni (1994). Był czterokrotnie nominowany do nagrody polskiego przemysłu fonograficznego Fryderyk (w kategorii kompozytor roku 1995 oraz album roku 1994, 1996, 2003). W 2005 r. otrzymał Laur Krakowa XXI wieku, nagrodę przyznawaną wybitnym osobowościom, łączącym środowiska nauki, sztuki i biznesu. Jest Honorowym Bacą Podhala (1992) oraz Honorowym Obywatelem Gminy Polkowice (2007) i Miasta Nowy Targ (2008), a także Ambasadorem Ziem Górskich (2011). Obecnie rozwija sztukę żel-art, której jest twórcą. Technika ta polega na wypełnianiu obrazów pojedynczymi kropkami żelowymi. Jego prace dotychczas, poza Polską, były prezentowane na wystawach w Brukseli, Słowacji, na Węgrzech i we Włoszech. Mieszka w Krakowie.
Wiktor Czajkowski

Filharmonia Podkarpacka im. Artura Malawskiego w Rzeszowie świętująca w sezonie koncertowym 2014/2015 jubileusz 60 - lecia swego istnienia może poszczycić się bogatą historią. Rzeszowska Orkiestra Symfoniczna rozpoczęła działalność w 1955 roku, a obecnie jest to jeden z najprężniej rozwijających się zespołów symfonicznych w kraju. O jego wysokim poziomie artystycznym świadczy fakt, iż miał on możliwość współpracy z tak wybitnymi dyrygentami, jak m.in.: J. Maksymiuk, K. Penderecki, G. Chmura, W. Michniewski, T. Wojciechowski, M. Pijarowski, T. Strugała, A. Duczmal, Ł. Borowicz. Dyrygowali orkiestrą również zagraniczni kapelmistrzowie, m.in.: G. Rinkevičius, A. Kalajdzic, E. van Tiel, J. F. Lobo, Sho Ito, P. Vero. Z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Podkarpackiej występowali najbardziej utytułowani

fot. Anna Wiech

soliści z kraju i zagranicy, m.in.: K.A. Kulka, K. Jakowicz, P. Pławner, B. Nizioł, S. Yoon, R. Lakatos, E. Kulibaev, A. Bauer, T. Strahl, K. Kenner, K. Jabłoński , J. K. Broja, B. Bilińska, Ł. Długosz, M. Carbotta, A. Kurzak, J. Malovany. Orkiestra współpracuje również z chórami i zespołami baletowymi, m.in.: Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego, Teatru Wielkiego w Łodzi, Opery Krakowskiej, Teatru Wielkiego Opery Narodowej w Warszawie, Opery i Filharmonii Podlaskiej, Filharmonii Wrocławskiej, Opery Lwowskiej oraz Chórem der Wiener Männergesang-Verein. Orkiestra Filharmonii Podkarpackiej prowadzi regularną działalność koncertową, prezentując zróżnicowany repertuar ze szczególnym uwzględnieniem muzyki polskiej, którą wykonuje również poza granicami kraju. Ceniona zarówno przez słuchaczy, jak i krytyków występowała na licznych festiwalach takich jak: Vratislavia Cantans, Festiwal Kultury Europejskiej w Krakowie, Międzynarodowy Festiwal im. Krystyny Jamroz w Busku - Zdroju, w Krynicy-Zdroju, na Międzynarodowym Muzycznym Festiwalu w Toledo (Hiszpania). Orkiestra koncertowała również gościnnie w takich krajach, jak: Austria, Belgia, Czechy, Francja, Hiszpania, Niemcy, Rosja, Rumunia, Słowacja, Szwecja, USA, Węgry. W październiku 2013 roku orkiestra wystąpiła w wiedeńskim MusikVerein wykonując wspólnie z tamtejszym chórem m.in. utwór C. Orffa „Carmina Burana" pod dyrekcją A. Barnasa. Muzycy koncertowali też w Saarbrűcken (Niemcy). W styczniu 2014 roku Orkiestra Filharmonii Podkarpackiej pod dyrekcją Vladimira Kiradjieva zaprezentowała się z powodzeniem w Filharmonii Narodowej, towarzysząc znakomitemu pianiście L. Angelovowi w światowym prawykonaniu Koncertu fortepianowego h-moll M. Moszkowskiego. W czerwcu tego samego roku orkiestra koncertowała w „Złotej Sali" Musikverein w Wiedniu pod batutą Tadeusza Wojciechowskiego. Zespół symfoniczny bierze również udział w realizacji projektu o nazwie "Przestrzeń otwarta dla muzyki". Są to koncerty odbywające się na terenie całego Podkarpacia, m.in. w muzeach, kościołach i w plenerze, przybliżające muzykę szerokiej publiczności, która pozbawiona jest na co dzień kontaktu z kulturą wysoką. Orkiestra występuje także podczas koncertów szkolnych dla dzieci i młodzieży. W dorobku Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Podkarpackiej znajdują się liczne rejestracje telewizyjne, nagrania radiowe oraz fonograficzne; m.in. płyta CD z Requiem W.A. Mozarta, drugie nagranie w historii światowej fonografii Messa di Gloria G. Rossiniego oraz płyta z utworami Józefa Wieniawskiego. Od 2008 roku Dyrektorem Naczelnym Filharmonii Podkarpackiej im. Artura Malawskiego w Rzeszowie jest Marta Wierzbieniec.

Złotymi zgłoskami zapisał się w działalności Filharmonii Podkarpackiej inauguracyjny koncert plenerowy 53. Muzycznego Festiwalu w Łańcucie 24 maja 2014 roku. Wówczas to Orkiestra Filharmonii Podkarpackiej pod batutą D. Gimeneza miała zaszczyt towarzyszyć jednemu z najwspanialszych tenorów wszechczasów – JOSÉ CARRERASOWI.

Chór Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego tworzą studenci kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej. W ciągu kilkudziesięciu lat działalności zespół wziął udział w wielu koncertach i uroczystościach, realizując bardzo szeroki repertuar z zakresu literatury chóralnej a cappella. Chór na stałe współpracuje również z Filharmonią Podkarpacką, biorąc udział w koncertach oratoryjnych. Do najważniejszych zrealizowanych dzieł zaliczyć należy m.in..: Requiem W. A. Mozarta, Requiem A. Schnittke, Stabat Mater G. Rossiniego, Pasję wg św. Jana J. S. Bacha, Via crucis F. Liszta, Righoletto G. Veridiego i wiele innych. W 1988 roku, na gruncie Chóru Wydziału Muzyki (ówczesny Instytut Muzyki) powstał Chór Kameralny, który został założony przez prof. Martę Wierzbieniec. Przez wiele lat swojej pracy Chór Kameralny wielokrotnie brał udział w konkursach, zdobywając nagrody i wyróżnienia. Były to m. in.: Ogólnopolski Turniej Chórów "Legnica

Cantat" (1991 i 1998), gdzie zespół otrzymał wyróżnienie w kategorii chórów akademickich, Festiwal Chóralny w Myślenicach "Hej kolęda" (1995 r.), podczas którego Chór Kameralny został laureatem I nagrody, a prof. M. Wierzbieniec otrzymała nagrodę dla najlepszego dyrygenta. Uczestnicząc w konkursach chóralnych o randze międzynarodowej w Szwecji (Oskarshamn), na Słowacji (Bańska Bystrzyca), Chór Kameralny zajął drugą lokatę, a w Czechach (Praga), gdzie wystąpił pod dyrekcją dr Bożeny Stasiowskiej - Chrobak - pierwszą.

Hanna Banaszak

Swoją drogę artystyczną rozpoczęła pod koniec lat 70. Często podkreśla, że w pracy interesuje ją różnorodność i wiarygodność każdej kolejnej odsłony. Już na samym początku zainteresowali się nią współcześni poeci i kompozytorzy. Byli wśród nich: Jerzy Wasowski, Andrzej Trzaskowski, Jonasz Kofta, Jeremi Przybora, Jerzy "Duduś" Matuszkiewicz etc...

Nadal współpracuje z czołówką polskich twórców. Należą do nich: Jerzy Satanowski, Jan „Kanty" Pawluśkiewicz, Janusz Strobel, Zbigniew Preisner, Józef Baran i inni.

Artystka wystąpiła w kilku filmach m.in. „Słona róża" i „Przeklęta ziemia". Użyczyła swego głosu postaci Hanki Ordonówny w filmie „Miłość ci wszystko wybaczy" (1981), zaśpiewała arię ze „Stabat Mater" w filmie Witolda Leszczyńskiego „ Siekierezada" (1985). Aleksander Bardini mawiał: "... chcę zostać przy mojej rzetelnej, głębokiej wdzięczności za to, co ona robi. Za co? Na przykład za wspaniałą polszczyznę, która tak bardzo przeszkadza niektórym ludziom w tym, by być współczesnym człowiekiem. Jej nie przeszkadza! Jest to królowa rubata, przy czym nigdy to nie wykracza poza granice dobrego smaku. Jestem jej wdzięczny za mój zachwyt nad tym, co bym nazwał gospodarką wdziękiem , a także za niebywały smak i takt w stosowaniu ozdobników muzycznych, które sama wymyśla i które stają się nie ozdobnikami samymi w sobie, tylko trwałą częścią muzycznej propozycji...".

Swoją interpretacją uwspółcześnia poezję Jana Kochanowskiego. Wykonuje wiersze J.Brodskiego, W.Szymborskiej, J.Kaczmarskiego... Zmierzyła się wokalnie z muzyką Mozarta, Vivaldiego, Mangione, Metheny-ego, Davis-a, Gershwina, Ellingtona... Wokalistka brała udział w wielu koncertach. Poza licznymi występami w Polsce, prezentowała się w Japonii, Stanach Zjednoczonych, Belgii, Holandii, Niemczech, Portugalii, Wielkiej Brytanii, Rosji, Kanadzie, na Malcie etc...

Hanna Banaszak w swym artystycznym dorobku, posiada liczne nagrody i wyróżnienia. Minister Kultury i Sztuki uhonorował ją medalem Gloria Artis. Jest posiadaczką statuetek: Victora, Kreatora, Bursztynowego Słowika, Prometeusza etc..., a także laureatką kilku nagród festiwalowych.W 2013 roku od Polskiego Radia otrzymała prestiżową nagrodę za dotychczasowy dorobek – tzw. Honorowy Złoty Mikrofon. W roku 2014 wręczono jej nominację do tytułu "Mistrz Mowy Polskiej". W tym samym roku Prezydent RP Bronisław Komorowski odznaczył ją Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Elbieta Towarnicka

Urodziła się we Wrocławiu. Pochodzi z artystycznej rodziny, jej dziadek, Piotr Towarnicki był organistą, jej siostra, Alina Towarnicka-Niedźwiedź przez lata pracowała jako primabalerina Opery Krakowskiej, a Eugeniusz Towarnicki (dalszy krewny) jest autorem znanego wśród flecistów podręcznika „Szkoła na flet". Obdarzona absolutnym słuchem muzycznym już w trakcie studiów w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Akademia Muzyczna w

Krakowie) rozpoczęła współpracę z Operą Krakowską (wówczas działającą pod nazwą Krakowski Teatr Muzyczny oraz Opera i Operetka w Krakowie), gdzie wkrótce zaczęła kreować główne partie sopranowe w takich operach, jak Cyganeria, Tosca Giacomo Pucciniego, Poławiacze pereł Georgesa Bizeta, Traviata, Rigoletto Giuseppe Verdiego, Wolny strzelec Carla Marii von Webera, Król Roger Karola Szymanowskiego, Orfeusz i Eurydyka Christopha Willibalda Glucka, Dydona i Eneasz Henry'ego Purcella.

Jeszcze przed uzyskaniem dyplomu krakowskiej PWSM została laureatką I Ogólnopolskiego Konkursu im. Adama Didura w Bytomiu (III nagroda oraz nagroda Zarządu Głównego Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków za najlepsze wykonanie utworów Wolfganga Amadeusa Mozarta). Dokonała licznych nagrań dla potrzeb Polskiego Radia, oraz wydawnictw płyt analogowych. Dwukrotnie nominowana była do Nagrody Polskiego Przemysłu Fonograficznego Fryderyk.

Obecnie Elżbieta Towarnicka współpracuje ze wszystkimi filharmoniami w Polsce, regularnie koncertuje w największych salach Anglii, Argentyny, Austrii, Belgii, Chin, Chorwacji, Czech, Francji, Grecji, Hiszpanii, Japonii, Kanady, Litwy, Macedonii, Niemiec, Rosji, Stanów Zjednoczonych, Szwecji, Ukrainy i Włoch (m.in.. w legendarnej La Scali). Dokonała wielu nagrań muzyki współczesnej podczas współpracy z wybitnymi kompozytorami: Krzesimir Dębski, Henryk Mikołaj Górecki, Jan A.P. Kaczmarek, Wojciech Kilar, Eugeniusz Knapik, Zygmunt Konieczny, Michał Lorenc, Jacek Ostaszewski, Krzysztof Penderecki, Zbigniew Preisner i Inni.

Szersza publiczność zna jednak Elżbietę Towarnicką przede wszystkim z muzyki filmowej [wykonanie muzyki do filmów: Avalon (reż. Mamoru Oshii), De Aegypto (reż. Jolanta Ptaszyńska), Dekalog, Podwójne życie Weroniki, Trzy Kolory – Czerwony i Niebieski (reż. Krzysztof Kieślowski), Prominent (reż. John Irvin), Kartka z podróży (reż. Waldemar

Dziki), Mała Vilma (reż. Marta Meszaros), Kolos (reż. Witold Leszczyński), Oliver, Oliver (reż. Agnieszka Holland), Pokój Saren (reż. Lech Majewski), Quartet in 4 movements (reż. Lucia Rikaki), Weiser (reż. Wojciech Marczewski). Dodatkowo utwory w wykonaniu artystki zostały wykorzystane w filmach: Drzewo życia (reż. Terrence Malick), Ono (reż. Małgorzata Szumowska), Papusza (reż. Joanna Kos-Krauze i Krzysztof Krauze), Wielkie piękno (reż. Paolo Sorrentino).

W repertuarze artystki ważne miejsce zajmuje też twórczość Jana Kantego Pawluśkiewicza [m.in.: Apimondia Mater (1987), Nieszpory Ludźmierskie (1992), Harfy Papuszy (1994), Amat vita (1998), Droga, miłość, życie (1999), Ogrody Jozafata (2002), Przez tę ziemię przeszedł Pan (2005), Weneckie opowieści o piekle i raju (2008), Radość Miłosierdzia (2009) i Inne].

Albumy z jej głosem sprzedają się w wielotysięcznych nakładach na całym świecie, co stawia artystkę w czołówce najlepszych i najbardziej utytułowanych śpiewaczek.

Wiktor Czajkowski

Beata Rybotycka

Piosenkarka i aktorka. Absolwentka PWST w Krakowie.
Występowała na deskach wielu teatrów: krakowskich – Starego i STU, Ludowego w Nowej Hucie i Muzycznego w Gdyni. Można ją było również oglądać w krakowskiej Piwnicy pod Baranami. Była prawdziwym odkryciem Przeglądu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu w 1990 roku. Obecnie jej rodzimym teatrem jest Scena STU, gdzie występuje w licznych przedstawieniach i widowiskach muzycznych. Śpiewa przede wszystkim utwory kompozytorów krakowskich. Piosenki w jej interpretacji są prawdziwymi perełkami sztuki aktorskiej, estradowej i wokalnej.

Zbigniew Wodecki

Rozpoczął swą przygodę z muzyką już w wieku 5 lat. Z wyróżnieniem ukończył szkołę w klasie skrzypiec Juliusza Webera. Grał m.in. z Ewą Demarczyk, Markiem Grechutą, Zygmuntem Koniecznym, w zespołach Czarne Perły i Anawa. Był skrzypkiem Orkiestry Symfonicznej PRiTV oraz Krakowskiej Orkiestry Kameralnej.
Jako wokalista zadebiutował w latach 70-ych. Wszyscy znamy jego niezapomniane przeboje "Chałupy", "Zacznij od Bacha", „Izolda” czy "Pszczółka Maja". Laureat wielu konkursów i festiwali. Instrumentalista, kompozytor, aranżer.
Sam o sobie mówi, że jest "śpiewającym muzykiem". Lista jego osiągnięć muzycznych jest bardzo długa a przecież ciągle nie zamknięta! W ubiegłym roku wydał kolejną płytę „platyNOWA"
Marzy także o lansowaniu młodych, zdolnych ludzi, których kreowałby na prawdziwe gwiazdy. Był gospodarzem telewizyjnego programu muzycznego TVN "Droga do gwiazd", „Twoja droga do gwiazd” oraz jednym z jurorów w polskich edycjach programu „Taniec z gwiazdami”

Grzegorz Turnau

Wokalista, kompozytor, pianista, znany z indywidualnego i niepowtarzalnego stylu. Zadebiutował w 1984 roku na XX Studenckim Festiwalu Piosenki. Za wykonanie własnych kompozycji do wierszy Szekspira, Baczyńskiego i Witkacego, został jego laureatem. Po koncercie finałowym zaproszono go do Piwnicy pod Baranami, z którą współpracuje do dnia dzisiejszego, współtworząc jej programy (m. in. spektakl „Silviludia albo Niedole Wazów”).
W swoim repertuarze ma kompozycje własne i utwory innych kompozytorów Piwnicy pod Baranami m. in. Michała Zabłockiego i Jana Kantego Pawluśkiewicza. Od 1990 roku występuje ze swoim zespołem, z którym nagrał dziesięć solowych płyt: „Naprawdę nie dzieje się nic” (1991, 1994), „Pod światło” (1993), „Turnau w Trójce” (1994), „Tu i tam” (1995), „Tutaj jestem” (1997), Ultima” (1998), „Księżyc w misce” (1998), „Kawałek cienia” (2000),”Nawet” (2002) i „Cafe Sułtan” (2004), z czego trzy uzyskały status „Złotych” i dwie „Platynowych”. Umieścił na nich wiele przebojów, m. In.: „Bracka”, „Cichosza”, „Naprawdę nie dzieje się nic”. W swoim dorobku ma

dużą formę muzyczną na pograniczu koncertu i spektaklu teatralnego pt. „Wiecznie zielone jest drzewo życia”.
Jest jednym z solistów „Nieszporów Ludzimierskich” i oratorium „Droga, Życie, Miłość” Pawluśkiewicza. Współpracuje z Ewą Małas-Godlewską, Justyną Steczkowską, Krzesimirem Dębskim (album „Witaj, Gwiazdo Złota”), Stanisławem Sojką (piosenka „Soplicowo”) i grupą Voo Voo. Jest autorem muzyki do filmów i przedstawień teatralnych, m. in.: „Zmierzch”(1997), „Iwona księżniczka Burgunda” (2000), „Marat/Sade” (2001), wszystkie w reżyserii Tadeusza Bradeckiego, „Kubuś Puchatek” (1997-99), „Zielona gęś” (2000) i „Podróże Sindbada Żeglarza” w reżyserii Jarosława Kiliana i „Żaby” w reżyserii Zbigniewa Zamachowskiego. Otrzymał wiele nagród m. In.: ”Fryderyk´1994” (za płytę „Turnau w Trójce”), Fryderyk 1995” (za płytę „To tu, to tam” i dla najlepszego wokalisty), „Fryderyk 1997” (za płytę „Tutaj jestem”) i „Fryderyk 2002” (za płytę „Nawet”), Fryderyk 2005” (za płytę „11:11”), „Fryderyk 2007” za płytę „Historia pewnej podróży”, „Wiktor'1995” (za płytę ”To tu to tam”) i Wiktor´1998” (dla najlepszego artysty estrady), „Mateusz'1996” nagroda radiowej „Trójki”, „Grand Prix” na Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu (1996) i „Philip Awar´1999”. W październiku 2004 został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Jacek Wójcicki

Od lat zajmuje na polskim rynku muzycznym pozycję wyjątkową.
Obdarzony talentem aktorskim i głosem o charakterystycznej tenorowej barwie, porusza się z łatwością po wielu gatunkach i stylach muzycznych. Każdy jego koncert spaja niepowtarzalna osobowość sceniczna, tworząc kolorowe, pełne kontrastów, brawurowe show.
„Jacek na scenie staje się fascynującym demonem wesołej i smutnej piosenki. Idźcie popatrzeć jak występuje! Podziwiajcie! Zaproście do domu!” Tak zapowiadał go w Piwnicy pod Baranami legendarny założyciel i wieloletni dyrektor kabaretu, Piotr Skrzynecki. Od tamtych lat nic się nie zmieniło. Jacek jest tak samo demoniczny i rozmiłowany w kontrastach: w tym co komiczne, i w tym co liryczne. Dziś tak samo jak wtedy, gdy debiutował w Piwnicy, warto go słuchać i podziwiać.
Występuje wspólnie z największymi gwiazdami sceny, m.in. z Grażyną Brodzińską, Małgorzatą Walewską czy Beatą Rybotycką, z którą stworzyli własny recital. Bierze także udział gościnny w projektach „Nieszpory Ludźmierskie” Jana Kantego Pawluśkiewicza i „Woła nas Pan” Włodzimierza Korcza. Jako aktora (jest absolwentem krakowskiej PWST) widzieliśmy go w takich filmach jak „Lista Schindlera” S.Spielberga, „Ostatni dzwonek” M. Łazarkiewicz, serialach „Dzieci z Doliny Młynów” i „Urwisy z Doliny Młynów” oraz programach TV m.in. w „Kabarecie Olgi Lipińskiej”, galach Zbigniewa Górnego itd. Stworzył też niezapomnianą postać Pana Tenorka – bohatera programów dziecięcych TVP.

Rafał Jacek Delekta

Polski dyrygent, dyrektor Opery Nova w Bydgoszczy w 1990 r., profesor sztuk muzycznych (od 2008), dziekan (2005-2012) wydziału Twórczości, Interpretacji i Edukacji Muzycznej Akademii Muzycznej w Krakowie oraz kierownik katedry dyrygentury na tymże wydziale, od 2012 roku prorektor.

Jest synem Franciszka Delekty, tenora i pedagoga AM w Krakowie oraz Izabeli Delekty-Wicińskie, krakowskiej malarki i aktorki. Dyplom dyrygenta uzyskał w 1981 r., będąc uczniem Jerzego Katlewicza. Pracował w Operze Krakowskiej oraz prowadził orkiestrę symfoniczną Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia w Nowej Hucie.

Zdobył I nagrodę na konkursie w ramach Festiwalu Jugend und Musik w Wiedniu (1989). Dyrygował dziełami Krzysztofa Pendereckiego na festiwalu w Lusławicach i Krakowie. Prowadził stałą działalność koncertową z orkiestrami w Polsce, na Węgrzech, Czechosłowacji, RFN, Francji. Z orkiestrą PRiTV w Krakowie i WOSPRiTV w Katowicach dokonywał licznych archiwalnych nagrań.

W końcu lat 80. XX wieku przybył do Bydgoszczy, gdzie został kierownikiem artystycznym Państwowej Opery. Po odejściu dotychczasowej dyrektor Opery – Alicji Weber, od maja do października 1990 r. pełnił funkcję p.o. dyrektora tej instytucji. Jego celem było podniesienie poziomu artystycznego instytucji i przygotowanie zespołu do pracy w nowym gmachu opery. Jednak powodowany trudną sytuacją ekonomiczną, musiał zrezygnować z dużych ambicji artystycznych. Opera bydgoska grała wówczas prawie wyłącznie spektakle „frekwencyjne", zaś nowe premiery przygotowywano na zamówienie impresaria niemieckiego. Znaczącym wydarzeniem była prezentacja spektakli: „Madame Butterfly" G. Pucciniego i „Zemsty nietoperza" J. Straussa na XXIII Festiwalu Jana Kiepury w Krynicy.

W październiku 1990 r. zrezygnował z posady dyrektora Opery w Bydgoszczy i kontynuował swą karierę w Krakowie na Akademii Muzycznej. Oprócz pracy naukowej i pedagogicznej dyryguje koncertami, operami, oratoriami, musicalami. W jego dorobku artystycznym znajduje się praca w kraju i za granicą z najwybitniejszymi solistami, kompozytorami, dyrygentami.

fot. Anna Wiech

PONIEDZIAŁEK
29 CZERWCA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Recital organowy:
Jan Bokszczanin

PROGRAM:

Dietrich Buxtehude – Ciaccona in c
Johann Sebastian Bach – Fantazja G-dur
Arvo Part – Pari Intervallo
Marian Sawa - Sekwens

Część kameralna:
Jan Bokszczanin - organy
Robert Majewski - trąbka, flugelhorn

PROGRAM:

Wojciech Majewski / Krzysztof Komeda – Zamyślenie / Niekochana
Krzysztof Komeda, arr. Michał Lamża – Ja nie chcę spać
Krzysztof Komeda, arr. Krzysztof Herdzin – Ballad for Bernt
Krzysztof Komeda, arr. Ryszard Borowski – Moja Ballada
Krzysztof Komeda, arr. Ryszard Borowski – Kattorna
Krzysztof Komeda, arr. Krzysztof Herdzin – Litania
Krzysztof Komeda, arr. Marcin Zieliński – Szara kolęda

Jan Bokszczanin

Organista, doktor habilitowany sztuki, pedagog. W 2000 r. ukończył studia w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie w klasie prof. J. Grubicha. W późniejszych latach był stypendystą doktoranckim w University of North Texas (USA), gdzie studiował pod kierunkiem prof. Jesse E. Eschbacha. Nagrał ponad 15 płyt z muzyką organową, jest redaktorem wydawnictw nutowych z utworami m.in. Mariana Sawy. Obecnie pełni funkcję adiunkta na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina (Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny w Białymstoku).

Robert Majewski

Jest jednym z najlepszych polskich trębaczy jazzowych. W ciągu trwającej ponad 30 lat działalności scenicznej występował z niemal wszystkimi gwiazdami polskiego jazzu, jak również z artystami światowego formatu takimi jak: N. Pedersen, C. Terry, N. Payton, R. Hargrove, P. Danielsson, G. Bartz, M. Cinelu, N. Landgren, B. Hart, B. Stenson, J. Baron. Jego uniwersalność i kompetencja muzyczna sprawiły, że świetnie sprawdzał się jako muzyk sesyjny, współpracując i koncertując z artystami m.in. z Ewą Bem, Hanną Banaszak, Katarzyną Groniec, Anną Marią Jopek, Kasią Kowalską, Grzegorzem Turnauem, Markiem Grechutą, Grzegorzem Ciechowskim, Michałem Bajorem oraz kompo-zytorami muzyki filmowej Zbigniewem Preisnerem, Janem Kantym Pawluśkiewiczem, Krzesimirem Dębskim. Jest laureatem wielu konkursów m.in. Kraków Jazz Juniors 1983 I-sza nagroda zespołowa, Leverkusen w 1985 r. I-sza nagroda zespołowa i w 1992 r. I-sza nagroda dla najlepszego solisty.

PONIEDZIAŁEK
6 LIPCA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Trio Mulieres:
Magdalena Frąckiewicz - organy, fortepian
Dorota Pliszka – wiolonczela
Marta Gołębiewska - klarnet

PROGRAM:

Nicolaus Bruhns - Praeludium e-moll
Johannes Brahms - Preludia chorałowe: Herzlich tut mich verlangen, O wie selig seid ihr doch, ihr Frommen
Jehan Alain - Petite piece
Jan Sebastian Bach - Fantazja i fuga g-moll

Magdalena Frąckiewicz
Pochodzi ze Świebodzina (Ziemia Lubuska). Szkołę Muzyczną II stopnia ukończyła w Zielonej Górze w klasie fortepianu. Tytuł magistra muzykologii uzyskała w KUL. Tam rozpoczęła naukę gry na organach w klasie organów specjalnych dr Jadwigi Kowalskiej. W czasie studiów muzykologicznych uzyskała Stypendium Ministra Edukacji Narodowej. Naukę gry na organach ukończyła dyplomem w Akademii Muzycznej w Warszawie w klasie prof. Józefa Serafina. Brała udział w kursach mistrzowskich prof. Gembalskiego, Sandera, Kaisera, Metzgera. Prowadzi działalność pedagogiczną i koncertową.

Dorota Pliszka
Urodziła się w Ciechanowie i tam rozpoczęła naukę w szkole muzycznej w klasie fortepianu. Ukończyła PSM I i II st. w Ostrołęce w klasie wiolonczeli w klasie mgr Ewy Barczyk. Studiowała na Akademii Muzycznej w Białymstoku w klasie profesora

Andrzeja Zielińskiego. Uczestniczyła w wielu kursach metodycznych w Łańcucie i Nowym Sączu. Od lat zajmuje się działalnością pedagogiczną i koncertową. Pracuje w szkole muzycznej w Ostrołęce. Jest również magistrem teologii.

Marta Gołębiewska
Urodziła się w Ciechanowie i tam rozpoczęła naukę w szkole muzycznej w klasie fortepianu. Ukończyła PSM I i II st. w Ostrołęce w klasie wiolonczeli w klasie mgr Ewy Barczyk. Studiowała na Akademii Muzycznej w Białymstoku w klasie profesora Andrzeja Zielińskiego. Uczestniczyła w wielu kursach metodycznych w Łańcucie i Nowym Sączu. Od lat zajmuje się działalnością pedagogiczną i koncertową. Pracuje w szkole muzycznej w Ostrołęce. Jest również magistrem teologii.

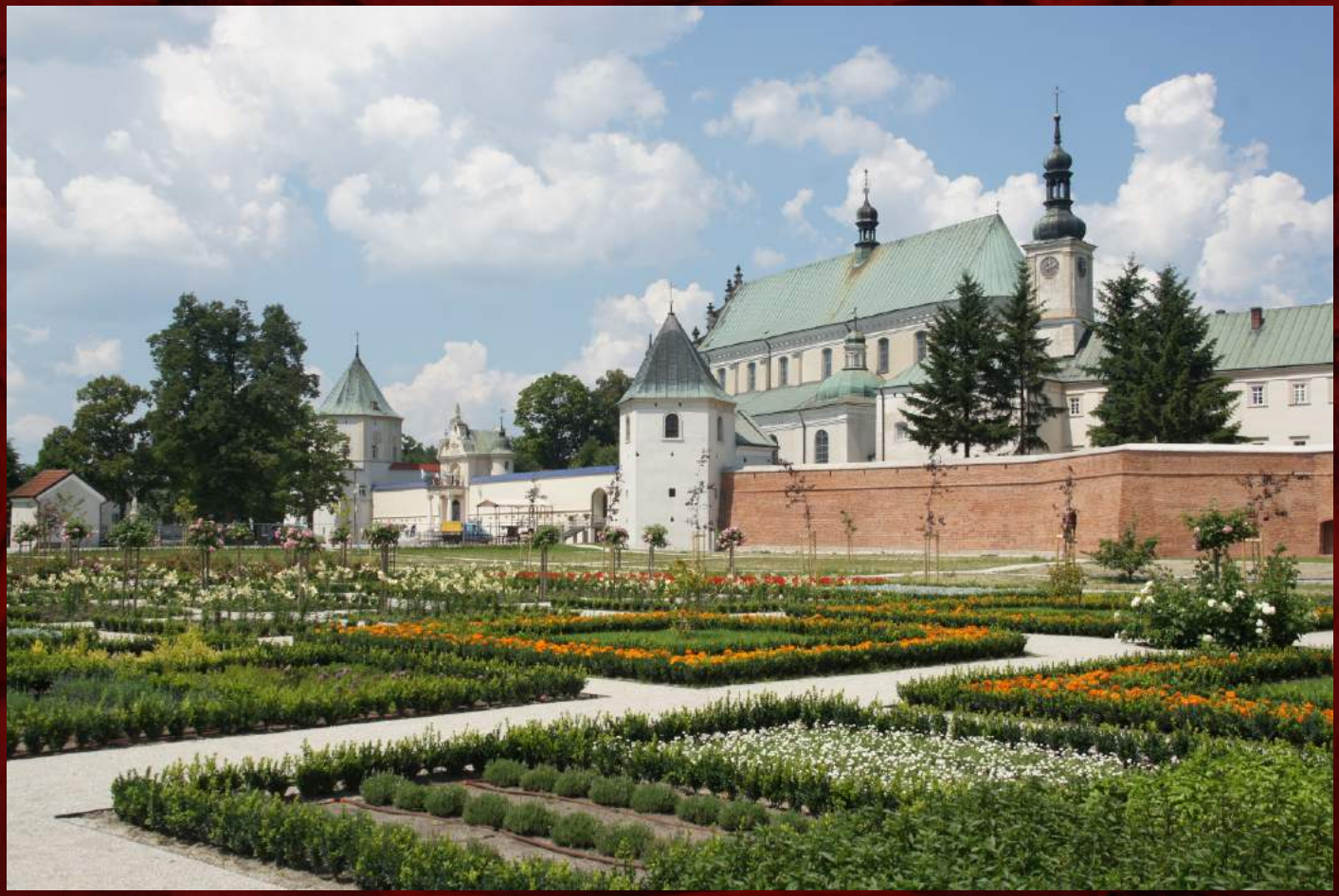

PONIEDZIAŁEK
13 LIPCA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Recital organowy:

Mateusz Rzewuski

PROGRAM:

Jan Sebastian Bach - Preludium i fuga Es-dur
Georg Boehm - Preludium i fuga C-dur
Jan Sebastian Bach - III Triosonata d-moll, cześć druga - Adagio e dolce
Mateusz Rzewuski - Improwizacje

Część kameralna:

Elżbieta Towarnicka - sopran

PROGRAM:

Jan Maklakiewicz - Offertorium
Jan Sebastian Bach - Bist du bei mir
Andrew Lloyd Webber - Pie Jesu
Gioachino Rossini - O Salutaris Hostia /z"Petite Messe Solennelle"/
Giulio Caccini - Ave Maria
Franz Schubert - Ave Maria
Wolfgang Amadeus Mozart - Ave Verum
Francesco Paolo Tosti - Ave Maria
Georg Friedrich Haendel - Lascia chio pianga /z op."Armida"/
Witold Lutosławski - Lacrimosa

Mateusz Rzewuski

Urodzony w roku w 1991 roku w Łukowie. Jest studentem drugiego roku studiów magisterskich w UMFC w Warszawie, w klasie prof. Andrzeja Chorosińskiego, oraz drugiego roku studiów "Master of Music" w Musikhochschule w Lubece, w klasie prof. Franza Danksagmuellera. Brał udział w kursach mistrzowskich (profesorowie: M. Radulescu, L. Lohmann, D. Roth, G. Gnann, G. Bovet, W. Zerer, P. van Dijk, O. Latry). Koncertował w Polsce, Niemczech, Litwie, Czechach i Słowacji. Był finalistą międzynarodowego konkursu organowego w Rumii (2011), ogólnopolskiego konkursu improwizacji organowej w Legnicy (2013), a w roku 2013 otrzymał I nagrodę oraz nagrodę specjalną na międzynarodowym konkursie organowym "Organiści Nowej Europy" w Bardzie. Jest dwukrotnym stypendystą prezydenta Miasta Warszawy, oraz stypendystą rektora UMFC w Warszawie. Otrzymał także stypendium Ministra nauki oraz stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego "Młoda Polska" na magisterskie studia w Niemczech.
W roku 2013 zainicjował festiwal muzyki organowej i kameralnej w Łukowie, którego jest dyrektorem artystycznym.

Elżbieta Towarnicka

urodziła się we Wrocławiu. Pochodzi z artystycznej rodziny, jej dziadek, Piotr Towarnicki był organistą, jej siostra, Alina Towarnicka-Niedźwiedź przez lata pracowała jako primabalerina Opery Krakowskiej, a Eugeniusz Towarnicki (dalszy krewny) jest autorem znanego wśród flecistów podręcznika „Szkoła na flet". Obdarzona absolutnym słuchem muzycznym już w trakcie studiów w Państwowej Wyższej Szkole

Muzycznej (obecnie Akademia Muzyczna w Krakowie) rozpoczęła współpracę z Operą Krakowską (wówczas działającą pod nazwą Krakowski Teatr Muzyczny oraz Opera i Operetka w Krakowie), gdzie wkrótce zaczęła kreować główne partie sopranowe w takich operach, jak Cyganeria, Tosca Giacomo Pucciniego, Poławiacze pereł Georgesa Bizeta, Traviata, Rigoletto Giuseppe Verdiego, Wolny strzelec Carla Marii von Webera, Król Roger Karola Szymanowskiego, Orfeusz i Eurydyka Christopha Willibalda Glucka, Dydona i Eneasz Henry'ego Purcella.
Jeszcze przed uzyskaniem dyplomu krakowskiej PWSM została laureatką I Ogólnopolskiego Konkursu im. Adama Didura w Bytomiu (III nagroda oraz nagroda Zarządu Głównego Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków za najlepsze wykonanie utworów Wolfganga Amadeusa Mozarta). Dokonała licznych nagrań dla potrzeb Polskiego Radia, oraz wydawnictw płyt analogowych. Dwukrotnie nominowana była do Nagrody Polskiego Przemysłu Fonograficznego Fryderyk.
Obecnie Elżbieta Towarnicka współpracuje ze wszystkimi filharmoniami w Polsce, regularnie koncertuje w największych salach Anglii, Argentyny, Austrii, Belgii, Chin, Chorwacji, Czech, Francji, Grecji, Hiszpanii, Japonii, Kanady, Litwy, Macedonii, Niemiec, Rosji, Stanów Zjednoczonych, Szwecji, Ukrainy i Włoch (m.in.. w legendarnej La Scali). Dokonała wielu nagrań muzyki współczesnej podczas współpracy z wybitnymi kompozytorami: Krzesimir Dębski, Henryk Mikołaj Górecki, Jan A.P. Kaczmarek, Wojciech Kilar, Eugeniusz Knapik, Zygmunt Konieczny, Michał Lorenc, Jacek Ostaszewski, Krzysztof Penderecki, Zbigniew Preisner i Inni.
Szersza publiczność zna jednak Elżbietę Towarnicką przede wszystkim z muzyki filmowej [wykonanie muzyki do filmów: Avalon (reż. Mamoru Oshii), De Aegypto (reż. Jolanta Ptaszyńska), Dekalog, Podwójne życie Weroniki, Trzy Kolory – Czerwony i Niebieski (reż. Krzysztof Kieślowski), Prominent (reż. John Irvin), Kartka z podróży (reż. Waldemar Dziki), Mała Vilma (reż. Marta Meszaros), Kolos (reż. Witold Leszczyński), Oliver, Oliver (reż. Agnieszka Holland), Pokój Saren (reż. Lech Majewski), Quartet in 4 movements (reż. Lucia Rikaki), Weiser (reż. Wojciech Marczewski). Dodatkowo utwory w wykonaniu artystki zostały wykorzystane w filmach: Drzewo życia (reż. Terrence Malick), Ono (reż. Małgorzata Szumowska), Papusza (reż. Joanna Kos-Krauze i Krzysztof Krauze), Wielkie piękno (reż. Paolo Sorrentino).
W repertuarze artystki ważne miejsce zajmuje też twórczość Jana Kantego Pawluśkiewicza [m.in.: Apimondia Mater (1987), Nieszpory Ludźmierskie (1992), Harfy Papuszy (1994), Amat vita (1998), Droga, miłość, życie (1999), Ogrody Jozafata (2002), Przez tę ziemię przeszedł Pan (2005), Weneckie opowieści o piekle i raju (2008), Radość Miłosierdzia (2009) i Inne].
Albumy z jej głosem sprzedają się w wielotysięcznych nakładach na całym świecie, co stawia artystkę w czołówce najlepszych i najbardziej utytułowanych śpiewaczek.
Wiktor Czajkowski

PONIEDZIAŁEK
20 LIPCA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Recital organowy:

Andrzej Chorosiński

PROGRAM:

Jan Sebastian Bach - Sinfonia z kantaty BWV 29
Louis Nicolas Clerambault - Suite du second ton (5 fragmentów)
Wolfgang Amadeusz Mozart - Rondo in a KV 511
Theodore Dubois - Toccata G-dur

Część kameralna:

Anna Piechura - Gabryś - harfa

PROGRAM:

Anonim – Respigi (transc.) Schlomowitz - Siciliana a-moll
Georg Friderich Handel - Passacaglie b-moll
Samuel O. Pratt - Mała fontanna
Mateo Albeniz - Sonatina D-dur
Kim Roberston - Reverie i Gwylan
John Thomas – Wariacje - The Minstrel's Adieu to His Native Land
Isaac Albeniz-Andaluza- Spanish Dance nr.5
Felix Godefroid -Fantazja nt.melodii Franza Schuberta -"Le Desire"
Jean Baptist Pescetti-Sonata c- moll , cz.III – Andantino espressivo
David Watkins –Taniec ognia

Andrzej Chorosiński

Studiował w warszawskiej Akademii Muzycznej w klasie organów prof. F. Rączkowskiego i klasie kompozycji prof. T. Paciorkiewicza ukończył z wyróżnieniem w roku 1972. w tym samym roku otrzymał nagrodę specjalną na konkursie improwizacji organowej w Kilonii. Był finalistą konkursów improwizacji w Haarlem (1973) i Norymberdze (1978). Koncertował niemal we wszystkich krajach Europy, a także w Izraelu, USA, Kanadzie, Korei Płd., Japonii i Australii. Nagrał ponad 20 płyt LP i CD. W roku 2003 Związek Producentów Audio-Video przyznał tytuł "Podwójnej Platynowej Płyty" nagraniu CD w bazylice w Licheniu. W latach 1987-1993 był prorektorem, a w latach 1993-1999 sprawował godność rektora AMiFC w Warszawie. W latach 1993-2000 był członkiem prezydium Stowarzyszenia Rektorów Europejskich Akademii Muzycznych. Sprawował również godność przewodniczącego Konferencji Rektorów Uczelni Artystycznych w Polsce. Jest profesorem UMFC w Warszawie, gdzie pełni funkcję kierownika Katedry Organów i Klawesynu. jest konsultantem i autorem licznych projektów w zakresie budownictwa organowego (Bazylika w Licheniu, Kościół Wszystkich Świętych w Warszawie, Opera w Białymstoku) oraz w Niemczech, Kanadzie i Japonii. W roku 2008 otrzymał doktorat honoris causa Keymung University w Płd. Korei. Jest dyrektorem artystycznym 7 międzynarodowych festiwali muzyki organowej i kameralnej. Jest honorowym obywatelem miast: Fromborka, Jeleniej Góry, Kłodzka i Polanicy Zdroju. Uczestniczył w oprawie muzycznej uroczystości kanonizacji Papieży Jana Pawła II i Jana XXIII w dniu 27 kwietnia 2014 w Watykanie.

Anna Piechura - Gabryś

Ukończyła Akademię Muzyczną w Krakowie, uzyskując dyplom z wyróżnieniem w klasie harfy. Podczas studiów, a także po ich ukończeniu uczestniczyła w licznych kursach mistrzowskich prowadzonych przez znakomitych profesorów, m.in. Erica Goodman (Kanada), Susann McDonald (USA), Susanna Mildonian (Belgia), Kumiko Inoue (Japonia), Isabelle Moretti (Francja) oraz Helga Storck (Niemcy). W latach 1997-2000 uczyła gry na harfie w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych w Białymstoku, a w roku szkolnym 2007-2008 była zatrudniona w Zespole Szkół Muzycznych nr 1 w Warszawie. W latach 1994-1996 pracowała jako harfistka Operetki Warszawskiej – Teatru Muzycznego „Roma". Od 1995 roku jest zatrudniona w orkiestrze Teatru Wielkiego – Opery Narodowej, z którą odbywała liczne tournee, odwiedzając takie kraje, jak: Japonia, Chiny, Wielka Brytania, Ukraina, Luxemburg. W latach 2000-2003 współpracowała z Koncertową Orkiestrą Wojska Polskiego im. Stanisława Moniuszki w Warszawie, realizując nagrania dla tego zespołu. Obecnie współpracuje także z orkiestrą Polskiego Radia i orkiestrą Filharmonii Narodowej. Ponadto ma na swoim koncie współpracę z Operą Krakowską, Krakowską Orkiestrą Radiową, a także filharmoniami: Opolską, Śląską, Krakowską, Podlaską i Rzeszowską. Miała zaszczyt współpracować z takimi dyrygentami, jak: Jacek Kasprzyk, Kazimierz Kord, Antoni Wit, Jerzy Semkow, Jerzy Maksymiuk, Krzysztof Penderecki, Gabriel Chmura, Tadeusz Wojciechowski, Chikara Imamura, Jose Florencio-Junior, Grzegorz Nowak, Marc Minkowski, Wojciech Michniewski, Jose Cura, Carlo Montanaro, Walerij Giergijew oraz Stefan Soltesz. Oprócz działalności orkiestrowej, artystka występuje jako solistka oraz kameralistka w dwóch założonych przez siebie zespołach: Dolce Duo od 1997 i Trio Impresja od 2006.

PONIEDZIAŁEK
27 LIPCA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Recital organowy:

Hans Fagius (Szwecja)

PROGRAM:

Georg Muffat - Toccata VII
Bernardo Pasquini - Partita diverse di Follia
Joseph Rheinberger - Sonata XI d-moll op. 148
(Agitato.Allegro - Cantilene.Adagio - Intermezzo.Moderato - Fuga.Con moto)
Jan Sebastian Bach - Preludia chorałowe: "Herr Jesu Christ, dich zu uns wend", "Wir Christenleut", "In dich hab ich gehoffet" Preludium i fuga e-moll

Hans Fagius

Urodzony w roku 1951 w Norrkoping. Od wielu lat zalicza się do najsławniejszych szwedzkich organistów-wirtuozów. Po studiach pod kierunkiem B. Berga i A. Lindera przebywał w latach 1974-75 w Paryżu kształcąc się pod kierunkiem M. Durufle. Jest laureatem międzynarodowych konkursów organowych w Lipsku i Sztokholmie. Koncertował w całej Europie, Ameryce Płn. Australii, Japonii i Korei Płd. Ma w swoim repertuarze dzieła wszystkie Bacha, Buxtehudego, Francka, Mendelssohna, Brahmsa, Alaina i Duruflego, oraz komplet symfonii Viernea. Większość nagrań płytowych realizuje dla szwedzkiej firmy BIS (m.in. wszystkie utwory organowe Bacha).W roku 2010 ukazała się drukiem jego książka o utworach organowych J.S. Bacha. W latach 1989-2011 był profesorem Królewskiego Konserwatorium w Kopenhadze, działając również w Goeteborgu i Sztokholmie. Wielokrotnie prowadził kursy mistrzowskie i był członkiem jury międzynarodowych konkursów. W roku 1995 został członkiem Królewskiej Akademii Muzyki w Szwecji.

PONIEDZIAŁEK
3 SIERPNIA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Recital organowy:

Luca Scandali (Włochy)

PROGRAM:

Gyorgi Ligeti - Z cyklu "Musica ricercata" - Ommagio a Frescobaldi (1951-53)
Dietrich Buxtehude - Preludium g-moll
Jan Sebastian Bach - IV Triosonata e-moll (Adagio.Vivace - Andante - Un poco allegro)
- Fuga h-moll na temat Corellego
Feliks Mendelssohn-Bartholdy - Preludium i fuga f-moll op. 35 n. 5
- Trio F-dur
- Allegro d-moll
Petr Eben - Hommage a Dietrich Buxtehude

Część kameralna:

Jadwiga Skwierz - Sakakibara (Japonia / Polska) – sopran
Kota Ito (Japonia) – tenor
Krystian Krauz – fortepian

PROGRAM:

Jan Sebastian Bach	Chaconne z Partity nr 2 BWV 1004 (opr. F.Luzzato – Duo Accosphere)
Léon Boëllmann	Menuet i Toccata ze Suity Gotyckiej op. 25
Sergiusz Prokofiew	"Piotruś i wilk" (opr.A.Rubbah – Duo Accosphere)
Witold Lutosławski	Wariacje na temat Paganiniego

Luca Scandali

Urodzony w roku 1965 w Anconie. Ukończył studia z dyplomami z odznaczeniem w dziedzinie organów, klawesynu i kompozycji w konserwatorium "G. Rossini" w Pesaro (prof. P. Tarducci i prof. M. Ferrante). Dalsze studia pod kierunkiem T. Koopmana, A. Marcon, L.F. Tagliavini i L. Tamminga. Jest laureatem międzynarodowych konkursów organowych w Mediolanie (1992 - III nagroda), Brugge (1994 - IV nagroda) oraz I-ej nagrody na konkursie im. P. Hofhaimera w Innsbrucku (która była przyznana tylko czterokrotnie w czterdziestoletniej historii tego konkursu). Występował z koncertami we Włoszech oraz Austrii, Belgii, Czechach, Słowacji, Danii, Francji, Niemczech, Holandii, Japonii, Meksyku, Czarnogórze, Norwegii, Polsce, Portugalii, Serbii, Hiszpanii, Szwajcarii i Ukrainie). Jest profesorem w Konserwatorium "F. Morlacchi" w Perugii (organy i kompozycja). Ma na swoim koncie wiele nagrań, które uzyskują najwyższe oceny krytyki muzycznej.

Jadwiga Skwierz-Sakakibara

Sopranistka urodzona w Leżajsku. Swoją przygodę z muzyką rozpoczęła od nauki gry na gitarze klasycznej jako uczennica Państwowej Szkoły Muzycznej w Leżajsku. Edukację muzyczną kontynuowała w Średniej Szkole Muzycznej w Rzeszowie w klasie śpiewu wokalnego. Studia ukończyła w Akademii Muzycznej w Katowicach na wydziale wokalno-aktorskim jako stypendystka uhonorowana przez Ministra

Kultury. Już w czasie studiów koncertowało zarówno w Polsce jak i za granicą. W Japonii, gdzie obecnie mieszka, ukończyła studia podyplomowe i koncertowała niemalże w całym kraju. W swoim życiorysie artystycznym odnotowała także występy w popularnym programie telewizji japońskiej. Zamiłowanie do śpiewu i talent artystyczny wykorzystała, prowadząc działalność charytatywną. Koncertując, wspierała akcje pomocy biednym mieszkańcom Afryki organizowane przez UNICEF oraz poszkodowanym w czasie trzęsienia ziemi w Fukushimie. Część zebranych funduszy przeznaczyła na renowację zabytkowych organów w leżajskiej bazylice oraz dla niepełnosprawnych dzieci w Polsce potrzebujących wsparcia finansowego. Prowadząc działalność artystyczną, systematycznie doskonaliła swoje umiejętności muzyczno-wokalne. Uczestniczyła w kursach mistrzowskich prowadzonych przez znanych pedagogów, takich jak: Henryka Januszewska, Charlotte Leihmann, Mirella Devia. Obecnie podjętą w Japonii pracę pedagogiczną łączy z regularnymi koncertami, na których prezentuje nie tylko znane arie operowe kompozytorów włoskich, ale jako ambasadorka kultury polskiej zawsze w programie koncertowym uwzględnia pieśni wybitnych twórców swojego kraju – Chopina, Moniuszki, Karłowicza.

Kota Ito

Tenor urodzony w Japonii. Ukończył najbardziej znany i ceniony w całej Japonii Państwowy Uniwersytet w Tokyo na wydziale medycznym. Muzyka to jednak jego wielka pasja. Od dziecka uczył sie gry na fortepianie, a od dziewiętnastego roku życia pobierał regularnie lekcje śpiewu operowego u prof. Motoko Aoki. Uczestniczył w kursach wokalnych u włoskiego

śpiewaka Vincenzo Bello. Występował w wielu znanych operach m.in. Bizet „Carmen" Puccini „La Boheme" i innych śpiewając główne partie tenorowe. W tym roku zamierza kontynuować naukę śpiewu ale już we Włoszech.

Krystian Krauz

Urodzony 12 grudnia 1988 w Leżajsku. Grę na fortepianie rozpoczął w wieku 7 lat w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Leżajsku, następnie kontynuował naukę w Zespole Szkół Muzycznych nr 1- Gimnazjum i Liceum Muzycznym w Rzeszowie . Brał udział w roku 2004 w Mistrzowskich Kursach Pianistycznych w Konserwatorium we Lwowie pod kierunkiem Pani prof. Marii Krich. W roku 2005 uczestniczył w Międzynarodowym Festiwalu Młodzieżowych Orkiestr w Pąs we Francji, z Młodzieżową Orkiestrą Kameralną ze Lwowa, gdzie otrzymali wyróżnienie. Brał udział w Mistrzowskich Kursach Chopinowskich w Akademii Muzycznej w Białymstoku pod kierunkiem Pana prof. T. Chmielewskiego. Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Łodzi im. Kiejstuta i Grażyny Bacewiczów, gdzie był w klasie dr Mariusza Drzewickiego. Brał udział w licznych Kursach Pianistycznych pod kierunkiem takich pianistów jak: Wojciech Świtała, Philipe Guziano, prof. Orla McDonagh, Oksana Rapita, prof. Olga Łazarska. Na I Międzynarodowym Konkursie dla nauczycieli zdobył wyróżnienie I st. Koncertował m.in.. w Łańcucie, Leżajsku, Stalowej Woli, Kielcach, Łodzi, Lublinie. Obecnie pracuje w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych w Kielcach oraz jest wykładowcą Instytutu Edukacji Muzycznej w Kielcach.

PONIEDZIAŁEK
10 SIERPNIA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Józef Serafin - dyrektor artystyczny Festiwalu
Krzysztof Jakowicz - skrzypce

PROGRAM:
Marian Sawa - Hymnus ad honorem SS. Petri et Pauli (w 10-ą rocznicę śmierci kompozytora)
Samuel Scheidt - "Da Jesus an der Kreuze stund" (2 wersety)
Jan Sebastian Bach - Preludium i fuga a-moll
Franciszek Liszt - Consolation Des-dur, Consolation E-dur
"Dante" - Wstęp, Fuga, Magnificat

Józef Serafin

Józef Serafin urodził się w roku 1944 w Krakowie. Był studentem prof. B. Rutkowskiego i prof. J. Jargonia (1968 - dyplom z odznaczeniem, PWSM w Krakowie), prof. F. Peetersa, i prof. A. Heillera (1972 - dyplom z odznaczeniem, Hochschule fur Musik und darstellende Kunst w Wiedniu). Jest laureatem pierwszych nagród m.in. na ogólnopolskim konkursie organowym w Warszawie (1967) i międzynarodowym konkursie organowym w Norymberdze (1972). Koncertował w niemal wszystkich krajach Europy, a także w USA, Kanadzie, Japonii i Kazachstanie. Pełni funkcję kierownika międzynarodowych festiwali muzyki organowej i kameralnej w Leżajsku i Kamieniu Pomorskim, oraz międzynarodowego festiwalu młodych organistów Juniores Priores w Sejnach. Brał udział w pracach jury wielu międzynarodowych konkursów organowych (m.in. Praga, Norymberga, Paryż-Chartres, Moguncja, Manchester, Gdańsk, Freiberg-Dresden). Jest profesorem zwyczajnym UMFC w Warszawie i Akademii Muzycznej w Krakowie.

Krzysztof Jakowicz

Wybitny polski skrzypek, szczególnie ceniony przez Witolda Lutosławskiego, któremu wielki kompozytor powierzył polskie prawykonanie wszystkich swoich utworów skrzypcowych (Łańcuch II, Partita w wersji z orkiestrą, Subito – ostatnie dzieło mistrza). Na zaproszenie Lutosławskiego, wykonywał dzieła kompozytora pod jego batutą w ważnych centrach muzycznych świata. Krzysztof Jakowicz ukończył z odznaczeniem studia wiolinistyczne pod kierunkiem takich mistrzów, jak Tadeusz Wroński, Josef Gingold, Eugenia Umińska, János Starker, Henryk Szeryng. Jest laureatem I nagrody Konkursu im. E. Ysaÿe'a w Warszawie (1959), III nagrody i nagrody specjalnej

Henryka Szerynga w IV Międzynarodowym Konkursie im. H. Wieniawskiego w Poznaniu (1962). Artysta jest wielokrotnie zapraszany do udziału w festiwalach o światowej renomie, jak np. Warszawska Jesień, Edinburgh Festival, Berliner Festspiele, Festival w Starym Krakowie, London City Festival, oraz festiwale w Bregenz i Schleswig-Holstein. Występuje ze sławnymi orkiestrami takimi, jak: English Chamber Orchestra, Filharmonia Izraelska, Wiener Symphoniker, BBC Scottish Orchestra, Orchestre National de France, Filharmonia Narodowa, Sinfonia Varsovia, NOSPR, Filharmonia w Oslo, Orquesta National de España, Polska Orkiestra Kameralna, Orkiestra „Amadeus". Był solistą na licznych turnée zagranicznych większości polskich orkiestr – z Filharmonią Narodową, Polską Orkiestrą Kameralną, Sinfonią Varsovią, NOSPR, Filharmonią Łódzką, Wrocławską, Śląską, Krakowską, Bydgoską, Orkiestrą „Amadeus" i in. Współpracuje ze wszystkimi wybitnymi dyrygentami polskimi, a także z artystami tej miary, co Jiří Bělohlávek, Riccardo Chailly, Leopold Hager, Chikara Imamura, Pinchas Steinberg, Michael Tabachnik czy Takuo Yuasa. Przez dwa lata był pierwszym skrzypkiem słynnego Kwintetu Warszawskiego. Od kilkunastu lat tworzy duet skrzypcowy ze swoim synem, Jakubem Jakowiczem. Współpracuje także z innymi wybitnymi artystami różnych generacji, m.in. Joanną Bocheńską, Krystyną Borucińską, Bronisławem Gimplem, Krzysztofem Jabłońskim, Stefanem Kamasą, Mischą Kozłowskim, Krzysztofem Maroskiem, Waldemarem Malickim, Robertem Morawskim, Tomaszem Strahlem, Władysławem Szpilmanem, Tsuyoshi Tsutsumi, Marcinem Zdunikiem. Otrzymał wiele wyróżnień i odznaczeń, m.in. nagrodę Związku Kompozytorów Polskich za wielokrotne wykonania muzyki współczesnej (w wielu przypadkach jemu dedykowanych), nagrodę Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków „Orfeusz" (1986 – za najlepsze wykonanie utworu polskiego kompozytora na Warszawskiej Jesieni) i nagrodę krytyków francuskich Diapason d'Or" (1989) za Łańcuch II Lutosławskiego. Nagranie Partity Lutosławskiego zostało ukoronowane Fryderykiem'96. Artysta jest także laureatem licznych nagród państwowych.

Jest emerytowanym profesorem zwyczajnym Uniwersytetu Muzycznego im. F. Chopina w Warszawie oraz visiting professor w Soai University w Osace (Japonia). W ciągu swojej kariery dokonał wielu nagrań dla firm polskich i zagranicznych takich jak EMI, Angel, Le Chant du Monde, Riikonsert, Polskie Nagrania, DUX i inne. W swoim dorobku ma m.in. płyty z 4 koncertami W.A. Mozarta (Orkiestra Kameralna Filharmonii Narodowej, K. Teutsch), Pory roku Vivaldiego (Polska Orkiestra Kameralna, J. Maksymiuk), z koncertem Brahmsa (M. Pijarowski), sonatami Fauré´go i Francka, miniaturami polskimi, utworami Kreislera i Gershwina, III Koncertem Grażyny Bacewicz. Na kolejnej płycie CD Krzysztof Jakowicz prezentuje 15 różnych polskich skrzypiec (od Groblicza do instrumentów współczesnych), grając 15 różnych kompozycji polskich kompozytorów. W 2012 nagrał 6 Sonat i Partit na skrzypce solo J.S. Bacha (MTJ). Zapraszany jest często do uczestnictwa w pracach jury krajowych i zagranicznych konkursów, jak np. Konkurs im. Niccolò Paganiniego w Genui, im. Tadeusza Wrońskiego w Warszawie, im. H. Wieniawskiego w Poznaniu, im. Carla Nielsena w Odense (Dania), czy Konkurs im. K. Szymanowskiego w Łodzi. Krzysztof Jakowicz uważany jest za „skrzypcowego prawnuka" Henryka Wieniawskiego. Gra na skrzypcach włoskich podarowanych mu przez jego Mistrza, prof. Tadeusza Wrońskiego.

PONIEDZIAŁEK
17 SIERPNIA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Część kameralna:
Ulrik Spang - Hanssen (Dania)

PROGRAM:
Dietrich Buxtehude - Passacaglia in d
Jan Sebastian Bach - Preludia chorałowe: Am Wasserflussen Babylon, OLamm Gottes unschuldig
Georg Friedrich Haendel - Koncert B-dur na organy i orkiestrę op.4 n.2 (transkr. S. de Lange - U. Spang-Hanssen)
(A tempo ordinario e staccato - Allegro - Adagio - Allegro, ma non presto)
Padre Davide da Bergamo - Sinfonia, con tanto applaudito inno popolare - Al Offertorio

Ulrik Spang - Hanssen

Urodzony w roku 1953 w Kopenhadze, pierwsze lata wykształcenia otrzymał w Paryżu. Ukończył z odznaczeniem studia w Królewskiej Akademii Muzycznej w Aarhus, w klasie prof. A. Ribera. Dalsze studia pod kierunkiem G. Litaize w Paryżu i J. Christenssena w Schola Cantorum w Bazylei. Występował z licznymi recitalami w Europie i USA. Nagrał przeszło 50 płyt CD (m.in. dzieła wszystkie D. Buxtehudego, C. Nielsena, J.P.E. Hartmanna, F. Mendelssohna i C. Francka). Nagrywał dla radia i telewizji w 20 krajach - także z orkiestrą (m.in. komplet koncertów organowych G.F. Haendla). Był organistą wielu kościołów, a obecnie jest profesorem Królewskiej Akademii Muzycznej w Aarhus. Prowadzi wiele kursów mistrzowskich, m.in. w Berlinie, Oslo i na uniwersytetach w USA. Jest także jurorem konkursów organowych. Poza karierą organisty jest również sławnym pianistą jazzowym, koncertującym w ośrodkach tej muzyki na całym świecie.

PONIEDZIAŁEK
24 SIERPNIA 2015 r.
godz. 19.00

WYKONAWCY:

Recital organowy:
Jarosław Wróblewski

PROGRAM:
Jan Sebastian Bach - Preludium i fuga G-dur
Dietrich Buxtehude - Wariacje "Auf meinem lieben Gott"
Ottorino Respighi - Preludium a-moll na temat chorału Bacha: "Ich hab mein
Sach Gott heimgestellt"
Jan Sebastian Bach - Preludium i fuga d-moll
Ottorino Respighi - Preludium d-moll

Część kameralna:
Camerata Cracovia
Marta Trybulec - sopran
Adrianna Bujak - sopran
Marek Skrukwa - gamba
Dmytro Hubjak - bandura, bas
Ireneusz Trybulec - lutnia, kierownictwo

PROGRAM:
„Dawne Pieśni Polsko-Ruskie"
Psalm 148 (Duchy próżne śmiertelności)
Psalm 137 (Siedząc po niskich brzegach)
Nakłoń o Europo, nakłoń uszy swoje
Pieśń o zwycięstwie pod Chocimiem
Pieśń o śmierci
Psalm 125 (Jegda ot Wawilona)
Biezmiernaja liubow
Duma kozackaja
Iszow kozak z Ukrainy
Ach Ukrainenko, bidna godynenko

Jarosław Wróblewski
W latach 1988-1993 studiował w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, którą ukończył z odznaczeniem w klasie organów prof. J. Serafina. W latach 1993-2002 kształcił się w Hochschule fur Musik und darstellende Kunst w Salzburgu w klasie prof. H. Metzgera, którą ukończył z wyróżnieniem i nagrodą Ministra Republiki Austrii, a od roku 1995 na wydziale Katolickiej Muzyki Kościelnej, gdzie uzyskał dyplom z wyróżnieniem w specjalnościach: organy, dyrygentura chóralna, improwizacja organowa i kompozycja kościelna. Jest laureatem międzynarodowego konkursu organowego w Kamieniu Pomorskim (IV nagroda), międzynarodowego, konkursu organowego w Gdańsku (wyróżnienie), konkursu organowego "Bach i Buxtehud" w Szekszard (Węgry – III nagroda) i konkursu organowego w San Elpido a Mare (Włochy). Jako solista, dyrygent i muzyk kameralny występuje w Polsce, Czechach, Austrii, Niemczech, Szwajcarii i na Ukrainie. Przez wiele lat współpracował z Międzynarodowym Towarzystwem im. P. Hofhaimera w Salzburgu, dla którego przygotował liczne produkcje muzyczne (m.in. wykonanie wszystkich dzieł organowych J. Alaina). Działał również jako muzyk kościelny w kilku kościołach Salzburga. Doktorat w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka uzyskał w roku 2006 w Akademii Muzycznej w Krakowie. W latach 2002-2012 pracował w Instytucie Muzykologii KUL im. Jana Pawła II prowadząc klasę organów oraz zajęcia z harmonii modalnej. Obecnie jest adiunktem w UMFC w Warszawie, a także nauczycielem organów w PSM im. J. Elsnera w Warszawie. Jest prodziekanem Wydziału Fortepianu, Klawesynu i Organów UMFC w Warszawie. Oprócz pracy artystycznej prowadzi ożywioną działalność naukową (wykłady, seminaria, kursy mistrzowskie, publikacje, hasła encyklopedyczne).

Camerata Cracovia

Jest jednym z najdłużej działających zespołów muzyki dawnej związanych z Krakowem. Powstała w 1987 roku jako formacja założona przez lutnistę Ireneusza Trybulca. Wykonuje muzykę renesansu i baroku na dawnych instrumentach, koncertując w różnych składach uzależnionych od potrzeb repertuarowych. Istotną pozycję w programach zespołu stanowi mało znana i nie publikowana dawna muzyka polska oraz muzyka innych krajów słowiańskich z tego okresu, a także twórczość dokumentująca powiązania w tej dziedzinie między Polską i różnymi krajami Europy. W pierwszych latach istnienia zespół współpracował z Krajowym Biurem Koncertowym. Do chwili obecnej wystąpił w większości miejsc w Polsce, w których organizowane są koncerty i festiwale, natomiast za granicą muzycy koncertowali w Niemczech, Francji, Wielkiej Brytanii, Austrii, Czechach, na Słowacji, Ukrainie, w Rumunii, Mołdawii i na Litwie. Zespół nagrywał także programy telewizyjne oraz filmy muzyczne. Przez 7 lat „Camerata Cracovia" realizowała projekt kulturalny wspierany przez Fundację Współpracy Polsko-Niemieckiej p.n. Muzyka dawnej Europy - Niemcy i Polska, ukazujący powiązania w dziedzinie muzyki między tymi krajami w dawnych wiekach. Jego uwieńczeniem było nagranie płytowe p.t. Polsko-niemieckie związki muzyczne (Dux 1999). Swoją pierwszą płytę CD zatytułowaną Muzyka w dawnej Polsce zespół wydał w 1997 r. (Musicon), natomiast w 2003 ukazał się album Jan Kochanowski – Poezja i Muzyka, nagrany na lutni solo przez Ireneusza Trybulca wraz z aktorami – Anną Dymną, Jerzym Trelą i Janem Korwin-Kochanowskim. Wydaniu płyty towarzyszyły koncerty z tymi wykonawcami oraz teledysk emitowany w TVP. Najnowszą płytą zespołu jest nagrany w Europejskim Centrum Muzyki K. Pendereckiego album Kanty polskie i ruskie (Dux 2014), dokumentujący odkrycie w rękopisach rosyjskich nieznanych pieśni staropolskich.„Camerata Cracovia" często łączy na swych koncertach muzykę z dawną poezją; m.in. popularyzuje twórczość Kochanowskiego, współpracując z aktorami polskimi (J. Trela, A. Dymna, E. Lubaszenko, K. Globisz, J. Zelnik, J. Korwin-Kochanowski, K. Górecki), a także zagranicznymi, którzy czytają na koncertach wiersze Kochanowskiego z zachowanych dawnych przekładów na języki obce. Popularyzuje też twórczość nowo odkrytego kompozytora polskiego baroku, Henryka Doebeliusa, wykonując jego sonaty skrzypcowe, odnalezione w Kromieryżu na Morawach. Zainteresowania zespołu kierują się ponadto na polską muzykę reformacyjną: dawne pieśni luterańskie, kalwińskie oraz ariańskie. Pieśni braci polskich z kancjonału rakowskiego w opracowaniu Ireneusza Trybulca zainaugurowały w 2006 roku cykl koncertowy pn. Muzyczne Perły Dawnego Rakowa. W 2007 r. „Camerata Cracovia" obchodziła 20-lecie swojego powstania (uroczysty koncert w „Collegium Maius" w Krakowie), natomiast w roku 2012 odbył się w Pałacu Żeleńskich w Grodkowicach koncert z okazji 25-lecia zespołu.

Dyspozycja organów w Bazylice OO. Bernardynów w Leżajsku

Dyspozycja organów wielkich (nawa główna)

Manuał I

Pryncypał	16'(prospekt)
Praestant	8'
Flet major	8′
Gemshom	8'
Octava	4'
Flet minor	4′
Quinta	22/3'
Superoctava	2'2
Octavin	I'
Comet	3-4 x
Mixtura major	5-6 x
Mixtura minor	3-4 x
Cymbał	7-10 x
Trompet	8'

Manuał II

Pryncypał	8'
Flet bambusowy	8'
Salicct	8'
Octava	4'
Flet bambusowy	4'
Flauto	2'
Sesquialtera	2 x
Mixtura	4 x
Dulician	8'
(tremolo mań. II)	

Manuał III
(w szafie ekspresyjnej)

Bourdon	8'
Quintadena	8'
Gemshom	4'
Pryncypał	2'
Quinta	11/3'
Acuta	3-5 x
Vox humana	8'

Pedał

Subkontrabas	32’
Pryncypałbas	16’
Violonbas	16’
Subbas	16’
Pryncypał	8’ (prospekt)
Fletbas	8’
Pryncypał	4’
Mixturbas	3-4 x
Bombardon	1 6’
Trompet	8’

Połączenia:
m.ll-m.l
m.HI-m.I m.III-m.II
m.l-ped.
M.II-ped.
Man.III-ped.

Efekty:
Orzeł
Kukułka
Bęben
Ptaszki
Horribile

Dyspozycja organów w nawie południowej (Matki Bożej)

Manuał I

Pryncypał	8’
Rurflet	8’
Oktawa	4’
Flet leśny	2’
Mixtura	4-6 x
Trompet	8’

Połączenia:
M.I1-m.I

Manuał II

Flet major	8’
Kwintadena	8’
Pryncypał	4’(prospekt)
Flet minor	4’
Oktawa	2’
Sesquialtera	2 x
Kwintflet	11/3’
Acuta	3-5 x
Terc-cymbel	3 x
Dulcian	8’

Pedał

Subbas	16’
Pryncypaibas	8’
Bourdonbas	8’
Oktawa włoska	4’
Fagot	8’

Połączenia:
m.1-ped.
M.II-ped.

Dyspozycja organów w nawie północnej (Św. Franciszka)

Manuał

Flet major	8’
Salicjonał	8’
Pryncypał	4’(prospekt)
Flet minor	4’
Kwinta	22/3’
Oktawa	2’
Róg nocny	2’
Tercja 1	3/5’
Flautino	1’
Mixtura	3-4 x

Pedał

Subbas	16’
Pryncypałbas	8’
Róg nocny	4’

Połączenia:
Mann.-ped.

Z KART HISTORII

Bazylika i Klasztor OO. Bernardynów w Leżajsku stanowią niezwykle cenny skarb kultury narodowej. Fascynujące jest już samo powstanie Sanktuarium poprzedzone nadzwyczajnymi wydarzeniami, których ważny etap stanowiły doświadczenia nieznanego z imienia mieszkańca okolic Leżajska, niejakiego Rychy Młynarza. Według jego osobistej relacji wiadomo, że w 1560r. doznał wizji Matki Bożej. Wieści przekazane sąsiadom zostały jednak zbyte milczeniem i wkrótce zapomniane. Najbardziej spektakularne wydarzenia miały miejsce dopiero trzydzieści lat później. W 1590r. Tomasz Michałek z Giedlarowej (zm. 1600r.), słodownik jednego z miejscowych browarów, wobec rajców i miejscowego duchowieństwa oświadczył, że w określonym miejscu leżajskiego boru dane mu było widzieć i usłyszeć słowa Maryjnego przesłania: "Tu Boga swego a Syna mego chwałę y pomoc moją poznacie. Tom sobie miejsce obrała abym na nim ludzi ratowała y przed syneczkiem zastępowała. Idzz tedy do starszego co iest dozorcą miasta tego powiedz mu iż syna mego iest ta wola, aby imieniem moim kościół mi tu zbudowano, w ktorem by ludzie modląc się, mogli otrzymać przes mię tho czegoby ządaly". Wieści odebrano jako herezję, a wizjonera uwięziono. Ten jednak, po wyjściu na wolność, oznaczył miejsce objawień niewielkim drewnianym krucyfiksem (Bożą Męką), przed którym zaczęli się gromadzić pierwsi pątnicy. Sława tego cudownego znaku zaczęła rozchodzić się szybko, budząc niepokój proboszcza miejscowej parafii, przerażonego ekspansją kultu do końca niesprawdzonego przez kompetentne władze kościelne. W trosce o dobro wiary zarządził podpalenie Bożej Męki, ta jednak cudownie ocalona z pożaru stała się jeszcze bardziej przekonywującym dowodem wiarygodności przesłania upowszechnianego przez Michałka. Wkrótce, dzięki fundacji Reginy Pisarskiej, w miejscu objawień powstała niewielka drewniana kaplica, a następnie, przed 1598r. - drewniany kościół, którego fundatorem był Kacper Głuchowski. O faktach tych informują teksty archiwalne powstałe na początku XVII stulecia.

Bernardyni przybyli do Leżajska w 1608r. Podejmując działalność w nowym ośrodku zamieszkali przy drewnianym kościele. W 1610r. zbudowali niewielką murowaną świątynię, na której w latach1618 - 1628 wzniesiono obecną, konsekrowaną dwa lata później, monumentalną bazylikę. Budowla jest trzynawowa. Ma wydłużone, zakończone półkoliście prezbiterium (pierwotnie chór zakonny) oraz dwie kaplice otwierające się do wnętrza naw bocznych do strony wschodniej. Świątynię tę, w stylu późnorenesansowym wybudował z fundacji Łukasza i Anny Opalińskich murator włoskiego pochodzenia, Antonio Pellaccini. Wczesnobarokowe wyposażenie kościoła i klasztoru, stanowiące szczególnie znamienną cechę obiektu i całego założenia, wykonali zakonnicy. Do dziś zachowały się: monumentalny ołtarz główny, ołtarz w kaplicy Św. Franciszka, dwa ołtarze przyfiltrowe obok chóru muzycznego, także manierystyczne stalle i ambona. Osobnej uwagi godne są trzy monumentalne chóry oraz chór i prospekty organowe. Bazylika przeżyła wiele zawieruch dziejowych: inwazję Szwedów w czasie "potopu", najazd wojsk siedmiogrodzkich Jerzego II Rakoczego w 1657r., wydarzenia z 1917r. (Zarekwirowanie przez Austriaków dzwonów i miedzianej blachy cachowej). Pożogi wojenne nie unicestwiły tego znamienitego kompleksu. W odpowiedzi na prośbę biskupów przemyskich, władz zakonnych i miejscowej ludności, papież Pius XI dekretem z dnia 10 lipca 1928r. podniósł Kościół OO. Bernardynów w Leżajsku do godności Bazyliki Mniejszej.

Do szczególnych religijnych pamiątek Sanktuarium zaliczyć należy, wspomniany wyżej, łaskami słynący Krucyfiks Tomasza Michałka umieszczony w specjalnej kapliczce za głównym ołtarzem bazyliki, który do dziś otaczany jest wielką czcią wiernych. Przedmiot ten pełni funkcję bezcennego świadectwa pierwszych cudów doznanych w borze leżajskim.

Najdonioślejszą jednak rolę pełni w tym miejscu Obraz Matki Bożej Leżajskiej (Pocieszenia), znajdujący się we wnętrzu kaplicy południowej, dzieło Leżajszczanina ks. Erazma z klasztoru Bożogrobców. Wizerunek powstał przed 1590r. i powtarza w sposób uproszczony typ

Hodegetrii obrazu "Matki Boskiej Śnieżnej" w rzymskiej bazylice SantaMaria Maggiore. Jako słynący łaskami, został oficjalnie ogłoszony przez władze kościelne za cudowny. W 1752r., staraniem hetmana wielkiego koronnego Józefa Potockiego i władz zakonnych, obraz został wyróżniony koronami papieża Benedykta XIV.

Czcicielami Matki Bożej Leżajskiej byli m.in.: fundator kościoła i klasztoru marszałek wielki koronny Łukasz Opaliński oraz król Władysław IV, który w dowód wdzięczności za zwycięską obronę Chocimia w 1621r. złożył tutaj w 1642r. bogato zdobioną, hebanową ramę obrazu. Stefan Czarniecki regimentarz wojsk polskich walczących ze Szwedami w 1656r., przed tym wizerunkiem zawierzył siebie i wojsko. Dowodami licznych łask i cudów, jakich tutaj doświadczono, były wota nagromadzone we wnętrzu kaplicy. Wiele z nich zaginęło w czasie wojen i zawieruch dziejowych. W 1657r., podczas najazdu Kozaków i wojsk Rakoczego, uległa zniszczeniu hebanowa rama obrazu, w 1757r. skradzione zostały złote korony. W 1981r. dokonano włamania do świątyni, profanacji łaskami słynącego wizerunku i kradzieży korony z głowy Dzieciątka Jezus. Obecne klejnoty, poświęcone przez papieża Jana Pawła II założone w 1984r. przez prymasa Polski kardynała Józefa Glempa. Obraz obejmuje suknię i bogato zdobione ramy z 1752r., fundacji Marii z Sanguszków Potockiej. Jego zasłonę stanowi wizerunek przedstawiający Wizję Tomasza Michałka, pędzla Stanisława Stroińskiego z połowy XVIII w. i metalowa kurtyna wykonana w 1983r., dekorowana emblematem maryjnym, herbem papieskim Jana Pawła II oraz godłem Polski. Jednym z najwspanialszych elementów wyposażenia Bazyliki Leżajskiej są organy powstałe z fundacji rodziny Potockich. Instrument budowany był w dwóch zasadniczych etapach przypadających na lata 1680 - 1682 i 1686 - 1693. Wykonywali go organmistrzowie: Stanisław Studziński z Przeworska i Jan Głowiński z Krakowa. W latach 1903 - 1905 został przebudowany przez Aleksandra Żebrowskiego, a w okresie 1965 - 1968 przywrócono mu brzmienie barokowe. Rekonstrukcję instrumentu przeprowadził Robert Polcyn z Poznania. Organy mają trakturę mechaniczną. Tworzy je chór muzyczny obejmujący swą rozpiętością całą szerokość korpusu nawowego oraz prospekty odpowiadające trzem nawom budowli. Szczególny atrybut leżajskich organów stanowi wystrój figuralny jego oprawy snycerskiej. Treści maryjne odczytujemy w obrębie chóru i prospektu organów nawy południowej dzięki wyeksponowanej na szczycie Figurze Matki Boskiej Zwycięskiej, ujętej w kontekście sylwetek Sybilli Kumeńskiej, proroka Izajasza i kapłana Aarona. Osobliwe znaczenie ma scena Zwiastowania NMP widoczna na szczycie wieżyczek umieszczonych na pobliskich filarach. W nawie północnej przeważają treści franciszkańskie. Widzimy tam osadzoną na szczycie pozytywu figurę Matki Bożej Niepokalanie Poczętej, patronki Zakonu Braci Mniejszych oraz figury najważniejszych świętych bernardyńskich. Rozbudowane treści hagiograficzne widoczne są na powierzchni parapetu i przyłuczy chóru środkowego. Na powierzchni pozytywu w nawie środkowej widzimy scenę walki Herkulesa z Hyrą. Sylwetka Herosa stanowi personifikację męstwa polskich wodzów i żołnierzy oraz świętych patronów Królestwa Polskiego, względnie wizję utożsamianego z narodem Kościoła katolickiego zwyciężającego zło, zestawionego z licznymi niebezpieczeństwami grożącymi ówczesnemu chrześcijaństwu. Herkules leżajski to także Chrystus ukazany w scenie wyrażonej plastycznie, będącej osobliwym przykładem, dokonanej w duchu chrześcijańskim, typologii antycznej. Motyw ten twórcy bernardyńscy zestawili ze starotestamentową sceną walki Samsona z lwem w obrębie pozytywu organowego nawy północnej, która stanowi przykład chrystologicznej typologii biblijnej. Dopełnieniem bogatego programu ideowego są Murzyni podpierający konsole pozytywu środkowego - symbol ekspansji chrześcijaństwa oraz dwaj Atlanci zdobiący dolną strefę trójwieżyczkowej sekcji środkowej, według tradycji przedstawiający Adama i Ewę. Szczególnie interesującym elementem jest tarcza zegarowa z ruchomymi wskazówkami przypominająca o nieubłaganej przemijalności czasu, a także orzeł w koronie - godło państwa uzmysławiające fakt opieki królowej nad Bernardynami. Skrzydła ptaka, uruchomione w trakcie ostatnich prac konserwatorskich stanowią jedną z wizualnych atrakcji instrumentu. Treści ideowe scen figuralnych trzech monumentalnych chórów muzycznych, prospektów organowych, a także ambony, stalli i licznych nastaw ołtarzowych to wspaniała, szeroko zakrojona i milcząca katecheza, współtworząca modlitewny klimat miejsca istniejącego i funkcjonującego nieprzerwanie na leżajskiej ziemi od przeszło czterech wieków.

o. Efrem Obruśnik

Leżajskie Organy

Organy Leżajskie są dziś jednym z najbardziej osobliwych instrumentów na świecie. Racje tego stwierdzenia wynikają z samej historii obiektu wyrażonej bogatą w treść i piękno oprawą snycerską prospektów, a także z brzmienia instrumentów. Nie bez znaczenia jest fakt powstania organów w latach 80-tych i 90-tych XVII wieku, stawiający je w rzędzie najstarszych instrumentów tego typu na świecie.

Organy leżajskie powstały z inicjatywy bernardynów oraz z fundacji Jędrzeja Potockiego. Budowa ogromnej i wieloczłonowej konstrukcji miała dwa zasadnicze etapy. Pierwszy, związany z działalnością organmistrza Stanisława Studzińskiego z Przeworska, łączy się z powstaniem instrumentu na nawie środkowej. Etap drugi - realizowany z udziałem organmistrza Jana Głowińskiego z Krakowa polegał na skorygowaniu dotychczasowych dokonań i rozbudowie koncepcji o prospekty znajdujące się w nawach bocznych. Kolumny złożone z kilkunastu piszczałek, zawieszone w obrębie filarów nawy głównej, ujęte bogatą ornamentyką barokową, stanowiły niegdyś integralną część organów przeznaczoną do gry w łączności z głosami umieszczonymi w poszczególnych sekcjach i w pozytywie.

Instrument skonstruowany pod koniec XVII wieku otrzymał barokową oprawę snycerską, której struktury scalają wizualnie chór muzyczny rozpięty na całej szerokości korpusu nawowego. Oprawa charakteryzuje się przebogatą ornamentyką małżowinowo - chrząstkową, wybujałością motywów liści akanty, festonów, owocowych maszkaronów i aniołków. Cechą niepowtarzalną jest jednak spora ilość przedstawień figuralnych, których umieszczenie w poszczególnych miejscach prospektów i chóru muzycznego ma głębokie uzasadnienie teologiczne.

Program stanowi syntetyczną ekspozycję treści chrystologicznych. Rozpoznajemy je w przedstawieniu Herkulesa walczącego z Hydrą u podnóża pozytywu organów w nawie środkowej, w scenie Samsona walczącego z Iwem w analogicznej konfiguracji pozytywu w nawie północnej, a także w postaci Aorona w nawie południowej i w motywie orła z rozpostartymi skrzydłami widocznego na samym szczycie prospektu w nawie środkowej. W przedstawieniach tych nietrudno dopatrzyć się typologii biblijnej i antycznej, ubogaconej interesującymi odniesieniami do sytuacji narodu i Kościoła w Polsce w XVII stuleciu.

Do innych wątków należą treści maryjne i hagiograficzne. Treści te uobecniają figury Matki Bożej Zwycięskiej na szczycie pozytywu w nawie południowej. Madonna trzymająca na ramionach Dzieciątko Jezus z krzyżem w dłoniach stąpa po wężu symbolizującym szatana i wszelkie zło zagrażające Kościołowi. Temat ten harmonizuje z treścią sceny figuralnej ukazującej postać Sybilli Kumeńskiej i proroka Izajasza w obrębie konsoli architektonicznej na dole pozytywu, a także z sylwetką Archanioła Michała walczącego z demonem, św. Jerzego w dekoracji chóru muzycznego nawy środkowej i wspomnianymi już przedstawieniami Herkulesa oraz Samsona. W każdym z przedstawień chodzi o treść podkreślającą zwycięstwo Chrystusa nad szatanem, dobra nad złem, Kościoła nad wrogami chrześcijaństwa i jedności wyznawców Chrystusa.

Treści maryjne obecne są także na pozytywie w nawie północnej. Ukazana tam Madonna, jako Niewiasta wolna od wszelkiej zmazy grzechowej, jest także prezentacją zwycięstwa odniesionego nad szatanem. Tu jednak treści te korespondują z sylwetkami świętych franciszkańskich: św. Jana Kapistrana i św. Jana z Dukli, a także św. Franciszka i św. Bernardyna ze Sieny. Wspomniani święci prezentują się okazale w kontekście swej niebiańskiej Patronki. Ich symbolika łączy się bezpośrednio z wymową nawy północnej zdominowanej treściami franciszkańskimi i licznych przedstawień figuralnych występujących na parapecie chóru muzycznego w nawie środkowej. Umieszczone

w pojedynczych niszach postacie, patrząc od środka, ukazują św. Franciszka i św. Dominika, św. Bernardyna ze Sieny i św. Bonawenturę oraz, na krawędziach, postacie papieży Honoriusza III i Grzegorza IX. To syntetycznie podana manifestacja dwóch wielkich zakonów: franciszkańskiego i dominikańskiego, dwóch wielkich ramion Kościoła zwyciężających herezję orężem słowa i świętością życia swoich członków. Treść tych przedstawień dopełniają symbole pozostałych świętych, wspomnianego św. Jerzego i św. Marcina, patronów żołnierzy oraz św. Władysława Węgierskiego, króla spokrewnionego z dynastią Piastów oraz św. Wacława Czeskiego patrona katedry wawelskiej.

Wykonawcami oprawy snycerskiej i autorami bogatego programu ikonograficznego byli bernardyni, od 16088 roku do obecnych czasów opiekujący się leżajskim Sanktuarium. Zakonnicy ci zostali sprowadzeni do Leżajska za sprawą biskupa przemyskiego Macieja Pstrokońskiego i osadzeni przy skromnym wówczas, drewnianym kościółku wzniesionym w 1598 roku z pomocą Kacpra Głuchowskiego. Początki ośrodka sięgają jednak w głąb XVI stulecia. Ich ważny etap stanowi historia Tomasza Michałka z Giedlarowej, pracownika jednego z tutejszych browarów. W 1590 roku oświadczył on miejscowemu duchowieństwu i przedstawicielom władz miejskich, że na terenie "boru leżajskiego" miał wizję Matki Bożej ze św. Józefem. Madonna wyraziła życzenie, by na miejscu Jej zjawienia powstał kościół gromadzący ludzi poszukujący orędownictwa przed Bogiem.

Dzięki inicjatywie wizjonera postawiono tam Bożą Mękę, do dziś przechowywaną za głównym ołtarzem Bazyliki. Z fundacji Reginy Pisarskiej wzniesiono również niewielką drewnianą kapliczkę ku czci św. Anny, a następnie wspomniany kościół z 1598 roku. Sława ośrodka rozchodziła się bardzo szybko, a przybywający tu z różnych stron pątnicy doznawali najrozmaitszych łask. Ośrodkiem najpierw opiekowali się Bożogrobcy. Im należy zawdzięczać opiekę nad wiernymi w pierwszym etapie funkcjonowania Sanktuarium. Jeden z nich, ks. Erazm, namalował obraz Madonny z Dzieciątkiem, który umieszczony w drewnianym kościele niebawem zasłynął łaskami. Ogłoszony przez władze kościelne za cudowny, jest dziś drugim - obok Bożej Męki Tomasza Michałka - przedmiotem kultu w świętym miejscu.

Sprowadzeni do Leżajska w 1608 roku bernardyni rozpoczęli budowę monumentalnej świątyni. Zamysł ten powiódł się dzięki hojności Łukasza z Bnina Opalińskiego i jego żony Anny z Pileckich. Wzniesiona w ciągu zaledwie dziesięciu lat, w stylu późnego renesansu, monumentalna świątynia, dzieło włoskiego budowniczego Antonio Pellaccini'ego, urzeka dziś kunsztem wypielęgnowanym w środowisku muratorów lubelskich, a także bogactwem barokowego wyposażenia, które powstało w warsztacie bernardyńskich malarzy, rzeźbiarzy i snycerzy. Oni są autorami monumentalnego ołtarza głównego, ołtarza w Kaplicy północnej Bazyliki, ołtarzy przy filarach sąsiadujących z organami w nawie środkowej, ambony i stalli. Obiekty te tworzą jedną całość z bogatą oprawą snycerską chóru muzycznego i organów. Obecne w nich piękno i bogactwo treści stanowią od kilku epok milczącą katechezę, swoistego rodzaju "biblię ubogich" dla pielgrzymów i przybyszów reprezentujących wszystkie stany społeczne.

O. dr Andrzej Efrem Obruśnik OFM